

Arrest

nr. 350 803 van 23 juli 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X
Beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Palestijnse origine te zijn en die beiden handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 28 januari 2026 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 11 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), echtgenoten, worden samen met hun minderjarige kinderen A.A. en R.A. als vluchteling erkend in Griekenland.

Op 20 november 2023 dienen verzoekers een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Op 11 december 2025 worden verzoekers gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 19 januari 2026 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in hoofde van verzoekers de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)”. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde Palestijn te zijn. U bent afkomstig van de Gazastrook, waar u werkte als taxichauffeur. U bent gehuwd met E.A. (CGVS [...], O.V. [...]). Jullie hebben drie kinderen: A.A. (geboren in 2020 in Griekenland), R.A. (geboren in 2021 in Griekenland) en M.A. (CGVS [...], O.V. [...], geboren in 2025 in België). M.A. heeft de Belgische nationaliteit.

In de zomer van 2018 verliet u de Gazastrook. Na een verblijf in Jordanië en Turkije kwam u in de zomer van 2019 aan in Griekenland samen met uw vrouw. U werd op 10/8/2023 in Griekenland erkend als vluchteling, uw vrouw werd op 17/8/2023 erkend als vluchteling. U bewam een Griekse verblijfskaart (ADET) geldig van 10/8/2023 tot 9/8/2026 en een reisdocument geldig van 7/9/2023 tot 6/9/2028. Uw vrouw bewam een Griekse verblijfskaart (ADET) geldig van 17/8/2023 tot 16/8/2026 en een reisdocument geldig van 14/9/2023 tot 13/9/2028.

U en uw gezin verbleven tijdens jullie hele verblijf in Griekenland in opvangcentra, met name in Chios, Athene en Thiva. De leefomstandigheden in de opvangcentra waren slecht. U werd in 2019 eens in de hand gestoken door een Afghaan. De politie deed willekeurige huiszoekingen in de kamers en u werd in 2019 hierbij eens geslagen. Uw vrouw moest bevallen in een tent. U werd geconfronteerd met moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en taal. Uw mentale gezondheid ging achteruit. U besloot Griekenland te verlaten en naar België te gaan om uw gezin betere leefomstandigheden te bieden op vlak van veiligheid, gezondheid, onderwijs en werk. Bij terugkeer naar Griekenland vreest u dakloos te zijn.

Op 17/11/2023 verlieten u en uw gezin Griekenland en reisden jullie met jullie Griekse documenten via Oostenrijk en Duitsland naar België, waar jullie op 19/11/2023 aankwamen en de volgende dag een verzoek om internationale bescherming deden. Jullie verloren jullie Griekse documenten tijdens de reis van Griekenland naar België.

Ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming legden u en uw vrouw kopieën van volgende documenten neer: Belgische medische dossiers van jullie beiden en jullie drie kinderen, Griekse verblijfsvergunningen (ADET) van jullie beiden en jullie twee oudste kinderen, een Grieks document in verband met vaccinaties, bachelorsdiploma van E.A., Palestijnse identiteitskaarten, paspoorten en geboortektes van jullie beiden, UNRWA documenten, documenten in verband met jullie asielprocedure in Griekenland, 3 foto's van in Griekenland en Belgische identiteitskaart van M.A. Jullie legden ook een geheugenstick met een dertigtal foto's, video's en schermafbeeldingen neer.

B. Motivering

Bijzondere procedurele noden

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud met het CGVS dat u paniekaanvallen had en daarvoor drie keer een psycholoog consulteerde kort na aankomst in België (notities van het persoonlijk onderhoud [...], hierna NPO man, p. 3). Inmiddels gaat het beter met u, u spreekt van 70 procent verbetering. Voorts gaat u naar een fysiotherapeut voor spierkrampen die u sinds vijf jaar heeft en die erger zijn wanneer u stress heeft (NPO man, p. 3). U verklaarde in staat te zijn deel te nemen aan het onderhoud. U legde uw Belgische medische dossier voor, waaruit blijkt dat u neklachten, lage rugpijn en stress heeft.

Uit de medische documenten en uw verklaringen blijkt niet dat u niet in staat zou zijn op volwaardige en zelfstandige wijze deel te nemen aan de internationale beschermingsprocedure. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de kwaliteit van de interactie goed was.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Info status

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (CEDOCA Aanvraag derde landen [...], door u neergelegde kopie van Griekse ADET) blijkt dat u reeds internationale bescherming (vluchtelingenstatus), geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

GEAS

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen

bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf Country Report : Greece. Update 2024 », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag+feitenonderzoek+statushouders+in+Griekenland+2024.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de

EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Administratieve situatie

Uit uw verklaringen, voorgelegde documenten en informatie van de Griekse autoriteiten (CEDOCA Aanvraag derde landen [...] en [...]B) blijkt dat u een Griekse verblijfskaart (ADET) geldig van 10/8/2023 tot 9/8/2026 en een reisdocument geldig van 7/9/2023 tot 6/9/2028 verkreeg en dat uw vrouw een Griekse verblijfskaart (ADET) geldig van 17/8/2023 tot 16/8/2026 en een reisdocument geldig van 14/9/2023 tot 13/9/2028 verkreeg. Jullie legden kopieën van jullie verblijfskaarten en die van jullie in Griekenland geboren kinderen voor. U en uw vrouw verklaarden dat jullie de Griekse documenten verloren tijdens jullie reis van Griekenland naar België (NPO man, p. 6; notities van het persoonlijk onderhoud [...]B, hierna NPO vrouw, p. 6).

Het CGVS wijst er vooreerst op dat het verlies van jullie Griekse documenten alleen op jullie eigen beweringen berust en dat jullie geen concreet bewijs leveren waaruit blijkt dat jullie deze geldige reisdocumenten en verblijfsvergunningen daadwerkelijk zijn kwijtgeraakt. Jullie deden geen aangifte van verlies bij de politie of bij de Griekse ambassade (NPO man, p. 6). Er kan dan ook niet zomaar geloof gehecht worden aan jullie verklaringen dat jullie niet meer over deze documenten zouden beschikken. Aangezien uit het volledige dossier van u en uw vrouw duidelijk blijkt dat jullie in het bezit zouden moeten zijn van dergelijke documenten, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

U en uw vrouw verklaarden dat jullie een AFM hadden in Griekenland (NPO man, p. 6, NPO vrouw, p. 5).

U en vrouw verklaarden dat jullie geen AMKA hadden in Griekenland (NPO man, p. 6, NPO vrouw, p. 5). Geen van jullie beiden kon verklaren om welke reden jullie geen AMKA bekwamen. Dat niemand jullie aanraade om een AMKA te bekomen of jullie hierover informeerde, ondanks jullie verblijf van vier jaar in Griekenland, is weinig aannemelijk (NPO man, p. 6 en NPO vrouw, p. 11).

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere

EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze niet aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalst, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het bewijs van verblijf kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma

voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (<https://www.amka.gr/faq.html>) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de AMKA te activeren, maar het AMKA-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem.

Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de afgifte en activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare>; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Problemen in Griekenland

Gebrek aan intentie tot het uitbouwen van een duurzaam bestaan

Het feit dat u en uw gezin korte tijd na de toekenning van de beschermingsstatus vertrokken zijn uit Griekenland, getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Uit informatie in uw dossier blijkt dat u en uw echtgenote in augustus 2023 internationale bescherming werd toegekend in Griekenland en dat jullie slechts drie maand later, op 17/11/2024, Griekenland verlieten.

U beroept zich op de slechte leefomstandigheden in de opvangcentra en problemen op het vlak van veiligheid, gezondheidszorg, onderwijs en werk (NPO man, p. 11).

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoonde. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated" en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maak niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

- *Huisvesting: Bij terugkeer naar Griekenland vrezen u en uw vrouw dakloos te zijn. U en uw gezin zijn echter nooit dakloos geweest in Griekenland en verbleven gedurende de volledige duur van jullie verblijf in Griekenland in opvangcentra, dit tot vier maanden na jullie erkenning als vluchteling (NPO man, p. 8-9, 13). Jullie hadden zelfs de mogelijkheid om tot eind december 2023 in het opvangcentrum te verblijven, maar jullie verlieten reeds in november 2023 Griekenland (NPO vrouw, p. 8).*

Jullie pogingen om een woonst te vinden waren beperkt tot het navragen bij mensen in het opvangcentrum en mensen die reeds eerder documenten hadden gekregen. Jullie deden voorts navraag bij het HELIOS-programma, maar dit was vóór jullie een beschermingsstatus bekwamen en jullie legden er valse verklaringen af, jullie zeiden met name dat jullie reeds een verblijfsvergunning hadden (NPO man, p. 8, NPO vrouw, p. 8). Men zou u gezegd hebben dat het HELIOS-programma stopgezet was. Uit onderstaande informatie blijkt echter dat het HELIOS+-programma momenteel actief is. Nergens uit uw verklaringen en documenten blijkt dat jullie na het bekomen van de vluchtelingenstatus pogingen deden om zich mét jullie verblijfsdocumenten aan te melden bij HELIOS of HELIOS+ of andere pogingen deden om ondersteuning te krijgen op het vlak van huisvesting, u zei slechts dat u toen de hoop had verloren en vertrok (NPO man, p. 8). Uw vrouw gaf aan dat de leefomstandigheden in het opvangcentrum slecht waren, zo waren er bedwantsen en kakkerlakken, waardoor jullie kinderen veel insectenbeten hadden (NPO vrouw, p. 13-14). Jullie leggen videobeelden voor van jullie kinderen met insectenbeten. Het CGVS merkt op dat insectenbeten er geenszins op wijzen dat jullie grondrechten als begunstigden van internationale bescherming niet geëerbiedigd werden. Bovendien zijn jullie niet naar een dokter geweest toen jullie kinderen veel gebeten waren (NPO vrouw, p. 13). Dat uw vrouw niet wist waar het ziekenhuis was omdat jullie pas aangekomen waren in Thiva vergoelijkt dit niet; er kan verwacht worden dat jullie stappen zetten als jullie kinderen daadwerkelijk nood hadden aan medische zorg.

- **Tewerkstelling:** U heeft in Thiva in Griekenland gewerkt in de landbouwsector en verdiende 20 tot 30 euro, waarvan u 5 euro commissie moest afstaan (NPO man, p. 7-8). U deed deze job omdat er veel boerderijen zijn in die regio. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u elders een (andere) job heeft proberen vinden. U heeft geen beroep gedaan op de Griekse arbeidsbemiddelingsdienst DYPA om een andere job te vinden.
- **Onderwijs:** U verklaarde dat u geen Grieks leerde omdat er geen scholen waren, dit is echter een blote bewering die u niet staaft (NPO man, p. 10). Uw vrouw leerde evenmin Grieks, zij zei dat het HELIOS-programma jullie zou helpen hierbij, maar dat jullie zich niet konden inschrijven (NPO vrouw, p. 11). Uit bovenvermelde verklaringen van uw vrouw blijkt echter dat jullie zich op valse gronden aanmeldden bij HELIOS, waardoor het niet verwonderlijk is dat jullie geen ondersteuning kregen. U verklaarde dat u uw kinderen in België onderwijs kan bieden, maar nergens blijkt dat uw kinderen geen toegang zouden hebben tot onderwijs in Griekenland. U legde een schermopname af van een gesprek met een tolk neer met de vraag naar de inschrijfprocedure bij een crèche, maar noch uit de documenten, noch uit de verklaringen van u en uw vrouw blijkt dat jullie pogingen ondernamen om jullie kind(eren) te registreren bij een crèche.
- **Netwerk en zelfredzaamheid:** Jullie gezin slaagde erin om gedurende twee jaar een financiële steun van 150 euro per maand te bekomen (NPO man, p. 10). Jullie kregen voorts materiële steun onder de vorm van luiers, kinderkledij, babyvoeding en supplementen (NPO man, p. 10). Jullie hadden toegang tot een vereniging van vrijwillige tolken die hulp bood, zoals ook blijkt uit de voorgelegde schermopnames van gesprekken (NPO man, p. 10). Uw broer heeft jullie geld voor de vlieg- en treintickets van Griekenland naar België geleend en een kamer voor jullie gehuurd toen jullie in Oostenrijk overnachtten (NPO man, p. 7 en NPO vrouw, p. 9). U spreekt een beetje Engels, heeft werkervaring als chauffeur in Gaza, in de landbouwsector in Turkije en Griekenland en u werkt momenteel als schoonmaker in België, een job die u vond door zelf te solliciteren (NPO man, p. 5, 10, NPO vrouw, p. 4, 10). Uw vrouw spreekt Engels, heeft een bachelorsdiploma in medische analyse en heeft zeven jaar werkervaring in die sector (NPO vrouw, p. 5, 11). Zij heeft voorts in België bij schoonmaak- en verpakkingsbedrijven gewerkt (NPO vrouw, p. 5). Niets wijst erop dat jullie niet in staat zouden zijn een leven uit te bouwen in Griekenland.
- **Medische zorg:** Nergens blijkt dat u in Griekenland geen toegang had tot medische zorg. U bent er nooit naar een dokter geweest (NPO man, p. 3).

Uw vrouw verklaarde dat de medische zorg tijdens haar zwangerschappen in Griekenland onvoldoende was (NPO vrouw, p. 3, 12). Deze zwangerschappen dateren echter van voor de toekenning van internationale bescherming. Er moet worden opgemerkt dat deze situaties zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van jullie situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Bovendien merkt het CGVS op dat jullie baby door een gynaecoloog ter wereld werd gebracht, dat uw vrouw wel degelijk voorschriften kreeg van een gynaecoloog in het ziekenhuis tijdens haar zwangerschappen en dat ze niet moest betalen voor de supplementen, foliumzuur uitgezonderd. Uw vrouw legde geen stukken neer waaruit blijkt dat zij gebrekkige medische zorg kreeg tijdens haar zwangerschappen. Voorts blijkt dat uw

vrouw in Griekenland toegang had tot telefonische consultaties met een therapeut van Artsen zonder Grenzen voor mentale gezondheidszorg (NPO vrouw, p. 15).

Uw vrouw verklaarde dat de medische zorg voor jullie kinderen in Griekenland onvoldoende was (NPO vrouw, p. 13). Zo zou(den) jullie kind(eren) een vervallen vaccin gekregen hebben. U legde een kopie van een vaccinatiedocument voor waarop een vaccinatie op 10/5/2023 met een vaccin houdbaar tot 04/2023 vermeld staat. Er staat geen naam op dit document vermeld, waardoor niet aangetoond is dat dit jullie kind betreft. Bovendien betreft dit de periode voor jullie internationale bescherming werd verleend, waardoor deze situatie niet zonder meer representatief is voor de kwalificatie en beoordeling van jullie situatie als begunstigde van internationale bescherming, en is het gebruik van een vaccin dat 10 dagen over tijd is sowieso onvoldoende zwaarwichtig. Voorts had jullie dochter R.A. een tandarts nodig had. Jullie hebben R.A. echter niet naar de tandarts gebracht (NPO vrouw, p. 14). Dat jullie de kost niet konden betalen verklaart dit niet afdoende, uit bovenstaande informatie blijkt immers dat begunstigten zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat men naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat. Voorts zou jullie zoon A.A. onvoldoende medische zorg gekregen hebben toen hij ziek was, maar blijkt uit de verklaringen van uw vrouw dat de dokter in het ziekenhuis hem wel gezien heeft en gezegd heeft hem paracetamol te geven. Jullie toonden op geen enkele objectieve wijze aan dat jullie kinderen als begunstigten van internationale bescherming geen of gebrekkige toegang hadden tot medische zorg.

- *Onveiligheid: U verklaarde dat u in uw hand gestoken werd door een Afghaan in het opvangcentrum in 2019 en dat de politie huiszoekingen deed in het opvangcentrum, waarbij u in 2019 één keer geslagen werd (NPO man, p. 11-12). Beiden incidenten gebeurden voor u internationale bescherming werd verleend. Er moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.*

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. U heeft geen andere problemen gehad met de politie (NPO man, p. 12). Ook uw vrouw heeft geen problemen gehad met de Griekse autoriteiten (NPO vrouw, p. 14).

Uw vrouw verklaarde dat jullie zoontje A.A. in het opvangcentrum geduwd werd door een bewaker, waarna hij stopte met praten en een tijdlang niet meer naar buiten durfde gaan (NPO vrouw, p. 13-14). U maakte geen melding van dit incident, wat de geloofwaardigheid, minstens de ernst ervan, relativeert. Uw vrouw verklaarde dat u het incident bij het kampbestuur gemeld heeft en dat dit niets opleverde. Jullie meldden het incident echter niet aan de politie. Als de autoriteiten niet op de hoogte zijn van strafbare feiten, kunnen zij uiteraard geen onderzoek instellen en geen maatregelen nemen. In dit verband hebben jullie dus niet aangetoond dat jullie met onverschilligheid van de Griekse autoriteiten zijn geconfronteerd.

- *Racisme: U verklaarde dat Griekse burgers een racistische houding hadden. Zo had u het gevoel dat ze u niet wilden helpen als u een winkel binnenging of dat ze een excuus zochten om u eruit te gooien (NPO man, p. 12). Uw vrouw maakte melding van een incident waarbij een andere vrouw haar uit de lift duwde, ze heeft verder enkel wat verbale woordenwisselingen gehad met Griekse burgers (NPO vrouw, p. 14-15). Hoewel dergelijk gedrag uiteraard niet goedgekeurd kan worden, kunnen deze situaties niet worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.*

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u en uw echtgenote naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebben ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Kwetsbaarheden

Uit de elementen in jullie dossier blijkt dat u, uw vrouw en kinderen geen bijzondere kwetsbaarheid hebben.

- *Met betrekking tot uzelf:*

Uit uw verklaringen en documenten blijken geen bijzondere kwetsbaarheden. U verklaarde dat u paniekaanvallen had en daarvoor drie keer een psycholoog consulteerde kort na aankomst in België – u legde geen attest hiervan neer (NPO man, p. 3). Inmiddels gaat het beter met u, u spreekt van 70 procent verbetering. Voorts gaat u naar een fysiotherapeut voor spierkrampen die u sinds vijf jaar heeft en die erger zijn wanneer u stress heeft, u neemt ook pijnstillers hiervoor (NPO man, p. 3). U legde uw Belgische medische dossier voor, waaruit blijkt dat u nekklachten, lage rugpijn en stress heeft. In augustus 2025 werden u 18 sessies kinesitherapie voorgeschreven. Nergens blijkt dat u een complexe en regelmatige behandeling nodig zou hebben waartoe u geen toegang zou hebben in Griekenland. U bent in Griekenland nooit naar een dokter geweest (NPO man, p. 3). U bent in België aan het werk, wat wijst op een beperkte impact van uw gezondheidsproblemen op uw functioneren en zelfredzaamheid.

- *Met betrekking tot uw vrouw:*

Uw vrouw verklaarde in het algemeen geen gezondheidsproblemen of mentale problemen te hebben (NPO vrouw, p. 2). Later verklaarde ze dat ze last heeft van urineverlies en stoelgangproblemen en sinds haar laatste bevalling wekelijks naar een fysiotherapeut gaat voor behandeling van de vaginale spieren en heupspieren (NPO vrouw, p. 11-12). De arts gaf haar een voorschrift voor 12 sessies. Eerder kreeg ze ook behandeling voor een probleem aan haar voet, die behandeling heeft ze stopgezet. Uit haar Belgische medische dossier blijkt o.a. dat ze in 2024 een miskraam en een ontsteking aan haar voet gehad heeft, dat ze steunzolen en kinesitherapie kreeg voorgeschreven, dat ze de diagnose van zwangerschapsdiabetes kreeg, dat ze op 27/3/2025 beviel van een zoontje en dat zij en de baby het goed stelden na de bevalling, dat haar glycemiewaarden goed waren na de bevalling en dat ze de insuline volledig mocht stopzetten in april 2025, dat haar postnatale fysiotherapie werd voorgeschreven in september 2025 en dat ze tandzorg kreeg. Voorts blijkt uit dit document dat ze in 2024 naar een psycholoog is geweest en dat ze in september 2025 aangaf dit opnieuw te willen opstarten op een latere datum. Nergens blijkt dat ze een complexe en regelmatige behandeling nodig zou hebben waartoe ze geen toegang zou hebben in Griekenland. Ze heeft in België gewerkt, wat wijst op een beperkte impact van haar gezondheidsproblemen op haar functioneren en zelfredzaamheid.

- *Met betrekking tot jullie zoon A.A.:*

Uw vrouw verklaarde dat A.A. een vertraagde spraakontwikkeling en een zwakke immuniteit heeft (NPO vrouw, p. 12-13). Het spraakprobleem linkt ze aan een incident in het opvangcentrum, waarbij A.A. geduwd werd door een bewaker. De zwakke immuniteit linkt ze aan het opgroeien in een ongezonde omgeving. In het voorgelegde medische dossier van A.A. is sprake van een vertraagde taal- en spraakontwikkeling en stotteren, zonder objectieve bevestiging dat dit gelinkt is aan een gebeurtenis in Griekenland. In juli 2025 werd een logopedisch aanvangs bilan voorgeschreven, er zijn echter geen recentere documenten met betrekking tot de behandeling van zijn taal- en spraakprobleem voorgelegd. Verder is in het medisch dossier sprake van een eenmalige opname van korte duur in het ziekenhuis wegens acute gastro-enteritis en lichte gezondheidsproblemen zoals cariës en hoesten. In dit document is niet aangegeven dat A.A. een zwakke immuniteit heeft. Nergens blijkt dat A.A. een complexe en regelmatige behandeling nodig zou hebben waartoe hij geen toegang zou hebben in Griekenland.

- *Met betrekking tot jullie dochter R.A.:*

U en uw vrouw maakten geen enkele melding van een kwetsbaarheid in hoofd van R.A.. Uit het medische dossier van R.A. blijken geen ernstige gezondheidsproblemen. Nergens blijkt dat R.A. een complexe en regelmatige behandeling nodig zou hebben waartoe zij geen toegang zou hebben in Griekenland.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Hetzelfde geldt voor uw gezinsleden.

Gezin met kinderen

De commissaris-generaal duidt dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden door gezinnen met minderjarige kinderen niet voldoende is om te oordelen dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk zou zijn. Er moet worden aangetoond dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, quod non in casu (zie naar analogie arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90e64e187487bb/en/d-2590_2025_web.pdf). De Griekse wet stelt verder dat er onderwijs wordt voorzien voor minderjarige vluchtelingen ((zie artikel 73, Law 4547/2018, duiding beschikbaar op: <https://www.europeanagency.org/country-information/greece/legislation-and-policy>) en informatie toont aan dat er actief maatregelen worden genomen om toegang tot onderwijs te stimuleren (meer info: <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-education/> en <https://www.unicef.org/greece/en/press-releases/all-children-education-resultsreview>).

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt hebben u en uw vrouw in Griekenland uiterst beperkte stappen gezet om in Griekenland huisvesting buiten het opvangcentrum en onderwijs te vinden, dit ondanks jullie zelfredzaamheid en toegang tot een ondersteunend netwerk van familie en organisaties.

Kind met Belgische nationaliteit

Jullie zoon M.A. heeft de Belgische nationaliteit, wat u staat aan de hand van zijn Belgische identiteitskaart. Zijn verzoek om internationale bescherming werd bijgevolg afzonderlijk behandeld en beëindigd. Het loutere feit dat u een familielid bent van een Belg heeft gééenszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus te verlenen. Ik wijs erop dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie. De bestreden beslissing strekt er niet toe uw gezinsleven te verhinderen of te bemoeilijken maar houdt enkel in dat uw verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard nu u reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat.

Documenten

De overige door u en uw vrouw neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen.

De Palestijnse paspoorten, identiteitskaarten, geboorteaktes, diploma en UNRWA documenten van u en uw vrouw hebben betrekking op jullie identiteit, herkomst, scholing en familiebanden, die niet ter discussie staan in deze beslissing.

De documenten in verband met de Griekse asielprocedure en verblijfsvergunningen (ADET) van u en uw gezinsleden tonen aan dat jullie deze procedure doorlopen hebben en een internationale beschermingsstatus kregen in Griekenland, wat niet in twijfel getrokken wordt.

Op de foto's en video's van in Griekenland zijn vuil sanitair, wooncontainers, afval, een conservenblik, personen in wachtrijen, moeders met kinderen in een wachtzaal en uw kinderen met insectenbeten te zien. Deze beelden situeren zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context, met name tijdens uw verblijf in opvangcentra. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming bij terugkeer naar Griekenland. Bij terugkeer hebt u immers de mogelijkheid om zich elders te vestigen. De schermafbeeldingen van WhatsApp gesprekken tonen aan dat u en uw vrouw in Griekenland op die wijze met elkaar, met een Iraakse tolk en met verdelers van voedselpakketten communiceerden.

Uit deze informatie blijkt dat jullie aan de tolk hulp vroegen in verband met het oproepen van een ambulance en informatie in verband met een ziekenhuis en een crèche en dat jullie voedselpakketten konden ophalen. Dit bevestigt dat jullie toegang hadden tot een ondersteunend netwerk.

De medische documenten van M.A., die de Belgische nationaliteit bekam en wiens verzoek beëindigd werd, zijn niet relevant voor de beoordeling van het verzoek van u en uw vrouw.

Conclusie

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde Palestijnse te zijn. U bent geboren in Saoedi-Arabië. Vanaf 2002 woonde u in de Gazastrook. U bent in 2015 gehuwd met H.A. (CGVS [...], O.V. [...]). Jullie hebben drie kinderen: A.A. (geboren in 2020 in Griekenland), R.A. (geboren in 2021 in Griekenland) en M.A. (CGVS [...], O.V. [...], geboren in 2025 in België). M.A. heeft de Belgische nationaliteit.

Eind 2017 verliet u de Gazastrook. Na een verblijf in Jordanië en Turkije kwam u in de zomer van 2019 aan in Griekenland samen met uw man. U werd op 17/8/2023 in Griekenland erkend als vluchteling, uw man kreeg een week eerder de vluchtelingenstatus. Uw man bekam een Griekse verblijfskaart (ADET) geldig van 10/8/2023 tot 9/8/2026 en een reisdocument geldig van 7/9/2023 tot 6/9/2028. U bekam een Griekse verblijfskaart (ADET) geldig van 17/8/2023 tot 16/8/2026 en een reisdocument geldig van 14/9/2023 tot 13/9/2028.

U en uw gezin verbleven tijdens jullie hele verblijf in Griekenland in opvangcentra, met name in Chios, Athene en Thiva. De leefomstandigheden in de opvangcentra waren slecht. Er was ongedierte in de kamer. U kreeg slechts beperkte medische zorg tijdens uw zwangerschap. In 2022, toen uw zoon A.A. 2,5 jaar oud was, stopte hij met praten nadat een bewaker hem op de grond geduwd had. Uw kinderen kregen onvoldoende medische zorg.

Op 17/11/2023 verlieten u en uw gezin Griekenland en reisden jullie met jullie Griekse documenten via Oostenrijk en Duitsland naar België, waar jullie op 19/11/2023 aankwamen en de volgende dag een verzoek om internationale bescherming deden. U en uw gezin verloren jullie Griekse documenten bij de reis van Griekenland naar België.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u dakloos te zijn en niet te kunnen voorzien in de basisbehoeftes van uw kinderen. Voorts vreest u dat uw kinderen racistisch behandeld zullen worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legden u en uw man kopieën van volgende documenten neer: Belgische medische documenten van jullie beiden en jullie drie kinderen, Griekse verblijfsvergunningen (ADET) van jullie beiden en jullie twee oudste kinderen, een Grieks document in verband met vaccinatie, bachelorsdiploma van E.A., Palestijnse identiteitskaarten, paspoorten en geboortektes van jullie beiden, UNRWA documenten, documenten in verband met jullie asielprocedure in Griekenland, 3 foto's van in Griekenland en Belgische identiteitskaart van M.A. Jullie legden ook een geheugenstick met 17 foto's en 7 video's van in Griekenland en 8 schermafbeeldingen van gesprekken neer.

B. Motivering

Bijzondere procedurele noden

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud met het CGVS in het algemeen geen gezondheidsproblemen of mentale problemen te hebben (CGVS notities van het persoonlijk onderhoud [...]B, hierna NPO vrouw, p. 3). U verklaarde in staat te zijn deel te nemen aan het onderhoud. U verklaarde later tijdens het onderhoud dat u last heeft van urineverlies en stoelgangproblemen en sinds uw bevalling wekelijks naar een fysiotherapeut gaat voor behandeling van de vaginale spieren en heupspieren (NPO vrouw, p. 11-12). U legde uw Belgische medische dossier voor, waaruit onder meer blijkt dat u zwangerschapsdiabetes gehad heeft, dat u postnatale fysiotherapie werd voorgeschreven in september 2025 en dat u tandzorg kreeg. Uit de medische documenten en uw verklaringen blijkt niet dat u niet in staat zou zijn op volwaardige en zelfstandige wijze deel te nemen aan de internationale beschermingsprocedure. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de kwaliteit van de interactie goed was.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Info status

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (CEDOCA Aanvraag derde landen [...]B, door u neergelegde kopie Griekse ADET) blijkt dat u reeds internationale bescherming (vluchtelingenstatus), geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

U baseert zich op dezelfde motieven als uw man, H.A.. In zijn beslissing wordt uitgelegd waarom zijn verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. Deze beoordeling luidt als volgt: [...]

Bovenstaande vaststellingen gelden onverkort voor uzelf aangezien u zich op dezelfde problemen en documenten beroept.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

2. Rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 357 940, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 357 941. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op identiek dezelfde motieven. In de verzoekschriften van verzoekers worden dezelfde middelen aangehaald. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, “de redelijke termijn”, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers geven aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen.

Verzoekers betogen vooreerst dat de bestreden beslissingen niet werden genomen binnen de in de wet voorziene termijn van vijftien werkdagen en verwijten de commissaris-generaal niet te motiveren waarom die termijn niet werd nageleefd.

Vervolgens hekelen ze het feit dat het persoonlijk onderhoud niet in het Nederlands verliep en werd afgenomen door een behandelend ambtenaar van het EUAA.

Verzoekers stellen zich voorts de vraag of zij actueel nog internationale bescherming genieten in Griekenland aangezien zij het land verlieten in november 2023.

Zij zijn verder ook van mening dat zij in Griekenland geen bescherming genieten tegen refoulement en zij bij een terugkeer een risico lopen op onmenselijke en vernederende behandeling. Zij verwijzen naar hun eerder afgelegde verklaringen en benadrukken dat zij verschillende initiatieven namen om hun leven in Griekenland op te bouwen. Zij vervolgen dat zij Griekenland verlieten in november 2023 en sindsdien geen band of huisvesting meer hebben in Griekenland. Verzoekers menen verder dat uit hun verklaringen afdoende blijkt dat zij in Griekenland werden geconfronteerd met systematische tekortkomingen in de uitoefening van hun fundamentele rechten.

Tot slot citeren verzoekers uit een arrest van het Hof van Justitie van de EU, stellende dat de nationale autoriteit verplicht is om het beschermingsverzoek individueel, volledig en actueel te onderzoeken. Volgens hen is het daarom noodzakelijk om het volledige dossier en de beslissingen van de Griekse autoriteiten op te vragen.

Doorheen hun verzoekschrift halen verzoekers rapporten en rechtspraak aan omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Verzoekers vragen in hoofddorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, vragen zij om de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen volgend stavingstuk toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift:

- Brief van 19 november 2025 naar het CGVS: *“Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025”*.

4. Aanvullende nota's

4.1. Verzoekers leggen op 6 april 2026 en ter terechtzitting twee aanvullende nota's neer overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. De twee aanvullende nota's overlappen elkaar volledig.

In een eerste onderdeel van de nota's wordt verwezen naar de recente arresten van de Verenigde Kamers van 20 februari 2026 en naar de brief van 19 november 2025 van de Griekse ngo's aan het CGVS met kritiek op de CGVS-nota *“COI Focus, Grèce, Aide aux migrants”* van 25 juli 2025.

Er wordt ook ingegaan op actuele landeninformatie, zoals het AIDA-verslag van september 2025 (update 18/12/2025) en de RSA-verslagen van 7 april 2025, 20 maart 2025 en 30 september 2025. Verder wordt er ingegaan op het *“circulaire probleem”* van de actieve AMKA en de CGVS-nota van 16 januari 2026 inzake de AMKA-wetgeving in Griekenland, meer bepaald het ontbreken van de e-mailuitwisseling tussen het CGVS en

een Griekse ambtenaar die gecontacteerd werd bij het opstellen van deze nota. Er wordt vervolgens nog kritiek geuit op de door het CGVS bijgevoegde wetgeving en de inhoud van de regelgeving (met name: “AMKA - Social Security Registration Number” van 14 december 2023; “Instructies betreffende de toekenning en werking van de AMKA” van 1 april 2024; “Concernant l’attribution de l’AMKA aux bénéficiaires d’une protection internationale et aux demandeurs d’asile” van 13 februari 2018; wet 4368/2016; “Règles visant à garantir l’accès des personnes non assurées au système de santé publique” van 4 april 2016; « COI Focus Griekenland, Aide aux migrants” van 25 juli 2025). Verder wordt er verwezen naar de brief van de heer M.M., advocaat en juridisch verantwoordelijke bij RSA aan Meester Lahaye. In deze brief wordt ingegaan op aspecten betreffende de toegang tot werk en gezondheidszorg zonder actieve AMKA. Tot slot wordt er nog verwezen naar de brief van de Europese Commissie aan de Griekse autoriteiten van 4 december 2023 en naar het RSA-verslag van 23 maart 2026.

In een tweede onderdeel van de nota’s wordt ingegaan op de veiligheidssituatie in Palestina/Gaza, verwijzend naar verscheidene nieuwsartikelen en landenrapporten.

Bij de eerste aanvullende nota voegen verzoekers volgende stukken toe:

- Brief gestuurd naar Meester Lahaye door M. M., Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegen (RSA), 16 januari 2026;
- Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares(2023)8268343, 4 december 2023.

Bij de tweede aanvullende nota voegen verzoekers volgende stukken toe:

- Medisch dossier verzoeker;
- Medisch dossier verzoekster;
- Medisch attest van 13 april 2026 waarin wordt gesteld dat verzoekster psychologische begeleiding nodig heeft;
- Attest van logopediepraktijk waarin wordt gesteld dat A.A. (minderjarige zoon van verzoekers) een logopedische begeleiding volgt in het kader van zijn taal- en spraakachterstand.

4.2. De commissaris-generaal legt op 8 april 2026 een aanvullende nota neer, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgend nieuw stuk voegt:

- Juridische dienst CGVS, “Nota: A.M.K.A. wetgeving Griekenland (update)”, 16 januari 2026 met daarbij gevoegd een Engelse vertaling van de AMKA-verordening van 23 december 2023, een Franse vertaling van artikel 33 van de wet 4368/2016, een Franse vertaling van de omzendbrief van 3 november 2025 en e-mailuitwisseling tussen het CGVS en de Griekse Asylum Service.

Verder refereert de commissaris-generaal in de aanvullende nota naar volgende rapporten en rechtspraak uit Duitsland en Zwitserland (met vermelding van weblink):

- CEDOCA, “COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior”, 17 september 2025;
- AIDA/ECRE, “Country Report: Greece. Update 2024”, september 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, persmededeling nr. 30/2025, 16 april 2025 en uitspraak BVerwG 1 C 18.24, 16 april 2025;
- Verwaltungsgerichtshof Kassel, persmededeling, 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing 2BvR 1425/24, 1 april 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, 11 september 2025.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal.

5.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat

verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kan worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. Waar verzoekers kritiek uiten op de niet-gerespecteerde beslissingstermijn van vijftien werkdagen, vervat in oud artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat dit een loutere ordetermijn betreft. Een snelle behandeling is derhalve wenselijk, maar niet verplicht. De wet verbindt aan het overschrijden van voormelde termijn geen sanctie en er zijn geen wettelijke bepalingen of rechtsbeginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet uitleg te verschaffen waarom de vooropgestelde beslissingstermijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een niet-ontvankelijkheidsbeslissing binnen deze termijn worden afgeleid dat het beschermingsverzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals verzoekers suggereren in hun verzoekschrift. Het overschrijden van die termijn van vijftien werkdagen brengt immers geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om de ingediende verzoeken om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren (cf. RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c); RvS 30 juni 2022, nr. 14.948 (c); RvS 7 februari 2023, nr. 15.250 (c)). Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoekers *in casu* niet aantonen dat de bestreden beslissingen niet binnen een redelijke termijn genomen werden.

Een schending van oud artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin kan een schending van de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht worden aangenomen.

5.4. Waar verzoekers de schending van oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet aanvoeren omdat hun persoonlijk onderhoud niet in de proceduretaal (het Nederlands) plaatsvond maar in het Engels, duidt de Raad er vooreerst op dat oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissingen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de proceduretaal waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het administratief dossier bevinden, zijn opgesteld in het Nederlands. Ook de bestreden beslissingen zijn opgesteld in het Nederlands. Derhalve is oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet correct toegepast. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt, dit rechtstreeks moet doen in de proceduretaal, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend de proceduretaal moet zijn (RvS nr. 114.257 van 6 januari 2003 en RvS nr. 128.986 van 9 maart 2004). Oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee.

Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat er zich geen vertaalproblemen hebben voorgedaan en dat verzoekers de tolk Arabisch goed begrepen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud (hierna: AD, NPO CGVS) man, p. 2 en p. 14; NPO CGVS vrouw, p. 2 en p. 16). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud die zich – in tegenstelling tot wat verzoekers verkeerdelijk voorhouden – zowel in de Engelse versie als in de vertaalde Nederlandse versie in het administratief dossier bevinden, kan nergens worden afgeleid dat verzoekers de vragen niet goed begrepen zouden hebben. Evenmin tonen verzoekers aan dat zij verhinderd werden bepaalde verklaringen af te leggen, waarvan zij menen dat die belangrijk waren in het kader van hun beschermingsverzoek. Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud hebben verzoekers of hun advocaat gewag gemaakt van problemen of moeilijkheden omwille van het gebruik van de Engelse taal door de EUAA-deskundige die het persoonlijk onderhoud afnam. Verder merkt de Raad op dat de notities van het persoonlijk onderhoud werden opgevraagd en deze op 22 december 2025 aan verzoekers en hun advocaat werden overgemaakt. Verzoekers en hun advocaat hebben echter nagelaten om opmerkingen over deze notities aan de commissaris-generaal over te maken binnen de vooropgestelde termijn van acht dagen, waardoor zij overeenkomstig oud artikel 57/5^{quater}, §3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, geacht worden in te stemmen met de inhoud van de notities van hun persoonlijk onderhoud.

Tot slot wijst de Raad erop dat uit arrest nr. 185.993 van 3 september 2008 van de Raad van State blijkt dat oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet aan de ambtenaar die het persoonlijk onderhoud afneemt, niet verbiedt om zich uit te drukken in een vreemde taal. Er wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld.

Een schending van oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet of van de taalwetgeving kan niet worden aangenomen.

5.5. Waar verzoekers het gebruik van het vertaalprogramma eTranslation hekelen, merkt de Raad op dat eTranslation een geavanceerde neutrale vertaaldienst van de Europese Commissie is die hoogwaardige vertaaldiensten aanbiedt en alle nodige garanties biedt op het vlak van veiligheid, opslag en verwerking van gegevens binnen de Europese Unie. Deze vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een *protection officer* van het CGVS. Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het CGVS onderworpen is.

Waar verzoekers voorbehoud maken inzake de accurateheid van de notities van het persoonlijk onderhoud en hekelen dat ze geen vat hebben op de Nederlandse vertaling door het programma en de revisie die het CGVS nadien uitvoert, kan de Raad hen niet volgen. In het administratief dossier bevinden zich zowel de integrale Engelse versie van de notities van het persoonlijk onderhoud als de integrale Nederlandse vertaling van deze notities. Bij de Nederlandse vertaling wordt aangegeven dat deze werd gereviseerd door het CGVS waarbij de kenmerken van de ambtenaar van het CGVS worden vermeld (AD, NPO CGVS man en vrouw, p. 1). Verzoekers halen verder nergens aan op welk punt de vertaling, dan wel de revisie, gebrekkig zouden zijn. Zij laten na *in concreto* te verduidelijken welke verklaringen niet correct vertaald zouden zijn.

5.6. Waar verzoekers de inzet van EUAA-deskundigen hekelen die als 'behandelend ambtenaar van het CGVS' het persoonlijk onderhoud afnemen, herinnert de Raad eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het CGVS de mogelijkheid biedt om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

Artikel 57/5ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

In dit wetsartikel wordt nergens gespecificeerd dat met 'een andere instantie' uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, §1 van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, *Parl. St.*, DOC 54-2548/001).

Hierin staat geschreven:

“Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een

groot aantal gelijktijdige verzoeken. Het gehoor dient te gebeuren conform de voor het Commissariaat-generaal geldende procedureregels.

De minister kan dergelijke beslissing enkel nemen mits instemming van de Commissaris-generaal. De Europese Commissie dient in overeenstemming met artikel 49 van richtlijn 2013/32/EU over deze uitzonderlijke maatregel te worden ingelicht.

Er kan in de eerste plaats gedacht worden aan het tijdelijk inschakelen van het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verantwoordelijk is voor de registratie van de asielaanvraag en de verklaring en de vragenlijst afneemt van de verzoeker.

Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asieldienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.

De Commissaris-generaal kan vervolgens zonder nieuw gehoor op basis van het dossier en het inhoudelijk gehoor afgenomen door het personeel van een andere instantie een beslissing nemen over het verzoek. Dit laat het Commissariaat-generaal toe om in dergelijke uitzonderlijke situatie van een groot aantal gelijktijdige verzoeken efficiënter te werken en garandeert de tijdige afhandeling van de asielprocedure. Het blijft voor het Commissariaat-generaal echter steeds mogelijk om ingeval van twijfel een bijkomend gehoor te organiseren. Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat in dergelijke gevallen het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen moet krijgen voor het afnemen van een persoonlijk onderhoud. Het gaat enerzijds om de opleidingen die onder meer de in artikel 6, lid 4, onder a) tot en met e) van Verordening nr. 439/2010 opgesomde elementen bevatten, zoals internationale mensenrechten en het acquis inzake asiel van de Unie, gesprekstechnieken, enz. en anderzijds algemene kennis betreffende problemen die de geschiktheid van de verzoeker om een onderhoud te hebben negatief kunnen beïnvloeden, zoals aanwijzingen dat de verzoeker mogelijk in het verleden gefolterd is. Deze opleidingen zijn identiek aan de opleidingen die conform artikel 4.3 van de richtlijn 2013/32/EU en verder bepaald bij koninklijk besluit minimaal voorzien moeten worden voor het personeel van de beslissingsautoriteit.

De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat (artikel 2 koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Artikel 15.2 van de richtlijn 2013/32/EU en art. 13.1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stellen dat het gehoor plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd. Dit principe geldt eveneens als het gehoor wordt afgenomen door personeel van een andere instantie. Daarnaast stelt artikel 48 van de richtlijn 2013/32/EU dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel zoals omschreven in de nationale wetgeving. Dit betreft het beroepsgeheim bepaald in artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet.” (Parl. St., DOC 54-2548/001, p. 92-96).

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald bij het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB van 11 juli 2003).

Artikel 3, § 2 van dit KB van 11 juli 2003 luidt, in verband met de opleidingen waarnaar wordt verwezen in voormeld artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, als volgt:

“§ 2. Binnen het Commissariaat-generaal wordt een kennis- en leercentrum opgericht dat aan de ambtenaren een basisopleiding en voortgezette vorming geeft betreffende onder meer de toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, [de Conventies betreffende de rechten van de mens] de Conventies betreffende de rechten van de mens die België binden evenals de andere beschermingsgronden die in de wet zijn voorzien. Hiertoe behoort een opleiding met betrekking tot het verhoren van asielzoekers en interculturele communicatie, evenals een basisinformatie over de specifieke behoeften van de kwetsbare groepen.”

In overeenstemming met voorgaande bepalingen werd tussen België en het EUAA (The European Union Agency for Asylum) een operationeel plan overeengekomen "*Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium*", dat geldig is van 1 januari 2025 tot 30 december 2026 waarvan de weblink wordt vermeld in de CGVS-nota "*Duiding EUAA-deskundigen*" (AD, blauwe map 'landeninformatie'). Hierin wordt gesteld dat de activiteiten van het EUAA in het kader van de operationele en technische bijstand in principe onder het EU-recht vallen, aangevuld, waar nodig, met het nationale recht van de gastlidstaat. Dit omvat onder meer de veiligheid en beveiliging van de deelnemende personen en de middelen die worden ingezet voor de activiteiten van het EUAA.

Dit operationeel plan voorziet onder punt 1.4.4. (p. 18) in een 'EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams' (waarvan de weblink eveneens wordt vermeld in de CGVS-nota "*Duiding EUAA-deskundigen*") en licht toe dat deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams de hoogste normen moeten hanteren op het gebied van integriteit, ethisch gedrag, professionalisme en de eerbiediging en bevordering van de grondrechten en internationale bescherming. Bij het uitvoeren van hun ondersteunende taken mogen deskundigen niet discrimineren op grond van geslacht, ras, godsdienst, etnische afkomst, leeftijd of seksuele geaardheid. Van alle deskundigen wordt verwacht dat zij iedereen beleefd en respectvol behandelen en rekening houden met de aard van de legitieme activiteiten waarmee zij zich bezighouden. Om hun taken naar behoren te kunnen uitvoeren, dienen zij het algemeen belang te dienen en zich te onthouden van activiteiten die hun onafhankelijkheid en de behoorlijke uitvoering van hun taken zouden kunnen ondermijnen of in gevaar brengen. Tijdens de uitvoering van dit plan moeten alle deskundigen een nultolerantie-beleid hanteren ten aanzien van schendingen van de grondrechten. Deze verplichting is in het bijzonder van belang bij de omgang met personen die internationale bescherming nodig hebben. Daartoe moeten deskundigen, die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de 'EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams'. Al deze deskundigen zullen worden verzocht om vóór hun inzet een verklaring van naleving van de gedragscode van het EUAA te ondertekenen. Deskundigen moeten het Agentschap onverwijld op de hoogte brengen, via de daarvoor bestemde meldingskanalen, wanneer zij redenen hebben om aan te nemen dat er een schending van de gedragscode van het EUAA heeft plaatsgevonden of op het punt staat plaats te vinden in het kader van de operationele en technische bijstand van het Agentschap.

Uit het voorgaande blijkt aldus ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal niet enkel Belgische ambtenaren *stricto sensu*, maar ook deskundigen van het EUAA tijdelijk kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

Voorts bepaalt het voormeld operationeel plan dat overeenkomstig artikel 8, lid 6 en artikel 19, lid 4 van de EUAA-verordening de deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams een opleiding moeten volgen die betrekking heeft op hun taken en functies en die noodzakelijk is voor hun deelname aan de door het Agentschap georganiseerde operationele activiteiten (p. 24). De EUAA-deskundigen worden opgeleid door het CGVS en het EUAA. In de CGVS-nota "*Duiding EUAA-deskundigen*" geeft de commissaris-generaal ook nog aan dat alle EUAA-deskundigen die bij het afnemen van persoonlijke onderhoud bij het CGVS worden ingezet, dienen te beschikken over een universitair masterdiploma, hetgeen in dergelijke situaties een vereiste is bij het CGVS.

De Raad stipt verder nog aan dat de tijdelijke inzet van EUAA-deskundigen strikt beperkt blijft tot het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het inhoudelijk onderzoek van het verzoek, met name het opstellen en controleren van ontwerpbeslissingen, blijft de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS die in het bezit moeten zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A, zoals voorgeschreven in artikel 2 van het KB van 11 juli 2003.

In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, blijkt uit het geheel van voorgaande bevindingen dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie, waaronder ook deskundigen van het toenmalige EASO (nu het EUAA), tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Een schending van artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 1/1, 7° en 2 van het KB van 11 juli 2003 kan niet worden vastgesteld.

5.7. Wat betreft het betoog van verzoekers rond het belangenconflict en de schending van de onpartijdigheidsplicht omdat de EUAA-deskundige die hun persoonlijk onderhoud heeft afgenomen mogelijks de Griekse nationaliteit zou bezitten, wijst de Raad erop dat - daargelaten verzoekers geenszins kunnen staven dat de EUAA-deskundige de Griekse nationaliteit bezit - hieruit hoe dan ook geenszins zonder meer afgeleid kan worden dat hun beschermingsverzoek niet op onpartijdige wijze werd behandeld of dat er sprake is van een belangenconflict, te meer gelet op de hoger weergegeven uiteenzetting inzake het operationeel plan met nadruk op de bepalingen rond de EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams (cf. voormeld 1.4.4. van het “*Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium*”, p. 18).

De Raad kan hierbij dienstig verwijzen naar het onpartijdigheidsbeginsel dat als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur ook van toepassing is op organen van het actief bestuur en (onder andere) inhoudt dat bestuursorganen, ambtenaren of mandatarissen geen persoonlijk (juridisch of feitelijk) belang mogen hebben bij de door hen te nemen beslissingen en niet vooringenomen mogen zijn bij het behandelen van de hen opgelegde zaken. Het Hof van Justitie heeft als zodanig bevestigd dat het recht op een onpartijdige behandeling van zijn zaak geldt bij de uitvoering van het Unierecht, in het bijzonder de voormalige richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG (heden vervangen door Verordeningen (EU) 2024/1347 en 2024/1348) (HvJ 8 mei 2014, C-604/12, *N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland*, pt. 19-55). De vereiste van onpartijdigheid wordt bekeken vanuit dubbele ooghoek. Er is met name enerzijds de subjectieve of persoonlijke onpartijdigheid, en anderzijds de objectieve of structurele onpartijdigheid. Het onpartijdigheidsbeginsel waarborgt dus zowel de persoonlijke onpartijdigheid van de personeelsleden en de leden van bestuurlijke organen die mede een beslissing nemen, als de structurele onpartijdigheid van die personeelsleden en bestuurlijke organen op het vlak van de organisatie van deze organen, het verloop van de procedure en het tot stand komen van hun beslissingen (RvS 14 november 2017, nr. 239.876). De subjectieve onpartijdigheid vereist dat geen enkel lid van het betrokken bestuur blijk mag geven van partijdigheid of persoonlijke vooringenomenheid. De objectieve onpartijdigheid vereist dat dit bestuur voldoende waarborgen biedt om elke gerechtvaardigde twijfel omtrent een eventuele vooringenomenheid uit te sluiten (cf. HvJ 27 maart 2019, C-680/16, *Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel en Remedia d.o.o.*, pt. 27). De subjectieve onpartijdigheid wordt vermoed tot het bewijs van het tegendeel. In het geval van een aantasting van de objectieve onpartijdigheid moet de daadwerkelijke vooringenomenheid niet worden aangetoond, maar volstaat de schijn van partijdigheid indien die schijn objectief gerechtvaardigd is (A. COOLSAET, “*Hoofdstuk 6. Het onpartijdigheidsbeginsel*” in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (ed.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, Die Keure, 2006, p. 191). Om de schending van de structurele onpartijdigheid aannemelijk te maken, volstaat geen louter subjectieve indruk van partijdigheid, maar moet die indruk objectief gerechtvaardigd kunnen worden, rekening houdend met de concrete, feitelijke elementen van de zaak (RvS 12 mei 2020, nr. 248.530). In geval van structurele onpartijdigheid moet worden onderzocht of er voldoende garanties zijn om objectief gewettigde twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Zulke twijfels kunnen rijzen ten gevolge van vaststelbare feiten, waarbij in bepaalde gevallen zelfs de gewekte schijn belang kan hebben (RvS 25 november 2020, nr. 249.039). De nationale autoriteit moet voldoende waarborgen bieden om elke gerechtvaardigde twijfel dat sprake is van een eventueel vooroordeel uit te sluiten (HvJ 8 mei 2014, C-604/12, *H. N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland*, pt. 52).

De Raad wijst erop dat verzoekers niet *in concreto* aantonen dat de structurele organisatie van het CGVS onvoldoende garanties biedt om twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Vooreerst is het niet de *protection officer* van het CGVS, maar de commissaris-generaal die formeel de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming neemt. Wat betreft de huidige bijstand van het EUAA dient bovendien herhaald te worden dat deze tijdelijke inzet strikt beperkt blijft tot het afnemen van het persoonlijk onderhoud en dat het inhoudelijk onderzoek van het verzoek, met name het opstellen en controleren van ontwerpbeslissingen, de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft.

Dit neemt echter niet weg dat niet kan worden ontkend dat de persoon, die *in casu* het persoonlijk onderhoud heeft geleid en de verklaringen van verzoeker heeft genoteerd, een belangrijke rol speelt. Ook hier zijn evenwel de nodige garanties voorhanden om aan een volgens een verzoeker mogelijke partijdigheid te remediëren. Zo kan een verzoeker overeenkomstig artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen en daarover zelf of via zijn advocaat aan het CGVS schriftelijk zijn opmerkingen bezorgen, die door de commissaris-generaal moeten worden onderzocht alvorens een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

De Raad oordeelt dat *in casu* slechts kan vastgesteld worden dat het administratief dossier geen aanwijzingen bevat - en door verzoekers geen indicaties worden aangehaald - waaruit zou blijken dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekers niet op een objectieve wijze behandeld zou zijn. Verder merkt de Raad op dat de notities van het persoonlijk onderhoud tijdens het onderhoud werden opgevraagd, en deze op 22 december 2025 aan verzoekers en hun advocaat werden overgemaakt.

Verzoekers en hun advocaat hebben nagelaten om opmerkingen over deze notities aan de commissaris-generaal over te maken binnen de vooropgestelde termijn van acht dagen, waardoor zij overeenkomstig artikel 57/5*quater*, §3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, geacht worden in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Ook uit een zorgvuldige lezing van deze notities van het persoonlijk onderhoud, die overigens in zowel de vertaalde Nederlandse als de Engelse versie te raadplegen zijn in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud onregelmatigheden hebben voorgedaan in die mate dat hieruit enige vooringenomenheid bij de behandelend ambtenaar zou kunnen blijken.

Zoals verder in dit arrest zal blijken, kan ook uit de motieven van de bestreden beslissingen niet blijken dat er van enige subjectieve partijdigheid sprake is. De Raad concludeert dat verzoekers geen concrete gegevens aanbrengen waaruit blijkt dat de commissaris-generaal eenzijdig of selectief zou zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissingen. De commissaris-generaal heeft zich ter zake gebaseerd op de eigen verklaringen van verzoekers en de door hen geschetste context alsook op de beschikbare landeninformatie. Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de *protection officers* van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De EUAA-deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft evenmin enig belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor er geen indicaties voorhanden zijn dat en hoe deze aangestelde EUAA-deskundige *in casu* bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou hebben gehandeld tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. In die zin kan dan ook niet blijken dat de hele keten van het beslissingsproces *in casu* zou zijn aangetast door een (subjectieve) partijdigheid van één van de daarbij betrokken ambtenaren van het CGVS.

Een schending van het onpartijdigheidsbeginsel of een belangenconflict kan geenszins aannemelijk worden gemaakt.

Voorgaande bevindingen laten zodoende niet toe een schending van de artikelen 57/2 en 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §2 van het KB van 11 juli 2003 vast te stellen.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat een ‘passende geheimhouding’ voorzien in artikel 13/1 van het KB van 11 juli 2003 werd gerespecteerd.

5.8. In de twee aanvullende nota’s klagen verzoekers aan dat de e-mailuitwisseling tussen het CGVS en de Griekse ambtenaar die werd gecontacteerd om de AMKA-nota van 16 januari 2026 op te stellen, hier niet aan werd toegevoegd, wat in strijd is met artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 luidt:

“De Commissaris-generaal kan zich, in zijn beslissing, baseren op informatie die telefonisch of via e-mail werd verkregen van een persoon of instelling om bepaalde feitelijke aspecten van een specifiek asielrelaas na te gaan.

De redenen waarom deze persoon of deze instelling werd gecontacteerd alsook de redenen die toelaten hun betrouwbaarheid te veronderstellen, moeten uit het administratieve dossier blijken.

Van de telefonisch verkregen informatie moet een schriftelijk verslag worden opgemaakt dat de naam van de telefonisch gecontacteerde persoon, zijn contactgegevens, een beknopte beschrijving van zijn activiteiten of van zijn functie en de datum van het telefoongesprek vermeldt. Het schriftelijke verslag moet ook een overzicht van de relevante vragen bevatten en de relevante antwoorden, zonder echter exhaustief te zijn.

Wanneer de informatie wordt verkregen via e-mail, moeten de e-mails in schriftelijke vorm in het administratieve dossier worden opgenomen met de naam van de gecontacteerde persoon, de contactgegevens en de datum van de e-mails, alsook de relevante vragen en de relevante antwoorden.

De activiteiten of de functie van de gecontacteerde persoon moeten beknopt in het administratieve dossier worden beschreven als ze niet direct uit het e-mailverkeer blijken.”

De vragen die op 19 december 2025 door de commissaris-generaal aan de heer M.K. werden gesteld alsook de antwoorden die op 22 december 2025 werden verkregen, werden opgenomen in de AMKA-nota van 16 januari 2026 (p. 3-4). Ook de e-mailuitwisseling zelf werd als bijlage toegevoegd aan de nota. De bewering in de aanvullende nota’s dat punt 2 uit de e-mail van de heer M.K. zou zijn ‘geknipt’, mist elke feitelijke grondslag. Uit de lezing van de nota alsook van de e-mailuitwisseling blijkt integendeel dat de antwoorden van de heer M.K. op coherente en logische wijze aansluiten bij de door het CGVS gestelde vragen. Er zijn geen aanwijzingen dat delen van zijn antwoord zouden zijn weggelaten of uit hun context gehaald. Uit het geheel van e-mailuitwisseling blijkt verder duidelijk dat er in deze enkel sprake is van een verspringing in de nummering van de antwoorden van de heer M.K.. In de nota en e-mailuitwisseling wordt ook de functie van

de heer M.K. als hoofd van de Griekse asieladministratie aangeduid en wordt ook het e-mailadres vermeld. Aldus bevat de AMKA-nota van 16 januari 2026 alle elementen over de informatie die via e-mail werd verkregen en die volgens voormeld artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 zijn vereist. Hierbij wordt nog aangestipt dat de via e-mail verkregen informatie opgenomen in de AMKA-nota van 16 januari 2026 niet werd verkregen om de feitelijke aspecten van een specifiek asielrelaas na te gaan, maar enkel de geldende Griekse wetgeving betreft. De AMKA-nota van 16 januari 2026 verschaft bijgevolg voldoende informatie over de bron waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd. De antwoorden van 22 december 2025 bevatten verwijzingen naar Griekse wetgeving en naar Griekse overheidswebsites. Tevens worden Engelse en Franse vertalingen bijgebracht van delen van de relevante Griekse wetgeving waarnaar wordt verwezen.

Een schending van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 kan niet worden vastgesteld.

6. Beoordeling van de zaak

6.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

6.2. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Zij werden er erkend als vluchteling op 10 augustus 2023 (verzoeker) en 17 augustus 2023 (verzoekster) en werden in het bezit gesteld van verblijfsdocumenten als statushouder. Hun Griekse verblijfsvergunning (ADET) is geldig tot 9 augustus 2026 (verzoeker) en tot 16 augustus 2026 (verzoekster). Hun Grieks reisdocument is geldig tot 6 september 2028 (verzoeker) en tot 13 september 2028 (verzoekster) (administratief dossier, hierna AD, groene map 'documenten asielzoeker'; blauwe map 'landeninformatie', antwoord van de Griekse asielautoriteiten d.d. 01/04/2025).

Waar verzoekers zich de vraag stellen of zij heden nog steeds internationale bescherming genieten in Griekenland, wijst de Raad er op dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Dit onderscheid vindt weerklank in het vigerende EU-*acquis*, waar de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en in artikel 24 de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt.

Waar de verblijfstitels blijkens Verordening (EU) 2024/1347 in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Verordening (EU) 2024/1347).

De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij het CGVS, maar eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen.

Het komt aldus aan verzoekers zelf en niet aan het CGVS toe om het bewijs te leveren dat zij in Griekenland niet langer internationale bescherming genieten. Verzoekers blijven hiertoe echter in gebreke. Er zijn geen ernstige indicaties dat zij thans in Griekenland niet langer deze internationale beschermingsstatus zouden hebben. Verzoekers brengen geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Door louter te betogen dat geen informatie voorligt waaruit blijkt dat hun status nog steeds actueel is en erop te wijzen dat zij sinds november 2023 niet meer in Griekenland wonen, brengen verzoekers geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een internationale beschermingsstatus aldaar zouden beschikken. Indien zij van mening zijn dat er een einde zou zijn gesteld aan hun internationale beschermingsstatus omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoekers toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende internationale beschermingsstatus volstaat niet. Overigens kan nergens in de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen dat een loutere afwezigheid uit Griekenland kan leiden tot de opheffing, beëindiging of intrekking van de verleende internationale beschermingsstatus, of de beëindiging van het daarmee gepaarde verblijfsrecht (AIDA/ECRE, *“Country Report : Greece. Update 2024”*, september 2025, p. 244-248).

Aangezien, gelet op het bovenstaande, met reden kan worden aangenomen dat de internationale beschermingsstatus van verzoekers in Griekenland nog steeds geldig is, werd het beschermingsverzoek van verzoekers niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de voormalige richtlijn 2013/32/EU (heden overgenomen in artikel 38, lid 1, c) van de Verordening (EU) 2024/1348).

6.3. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden en wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

6.4. Verzoekers betogen in essentie dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

6.5. Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de rapporten die beide partijen aanbrengen, wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening (EU) 2024/1347 bedoelde rechten en voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland, na verblijf buiten het Griekse grondgebied, wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit het geheel van de informatie, beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. In februari 2022 heeft Griekenland een Nationale Strategie voor Integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van igo's en ngo's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en onderwijs, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (Europese Commissie, “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*”, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om hun rechten en voordelen als statushouder in Griekenland te doen gelden, zoals deze voortvloeien uit de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening (EU) 2024/1347 en die hen toegang verschaffen tot basisvoorzieningen, zoals toegang tot werk, huisvesting, gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande

materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM, al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale voorzieningen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 12, 24; RSA/PRO ASYL, *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, maart 2025; RSA/PRO ASYL, *“Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights”*, april 2026; AIDA/ECRE, *“Country Report: Greece. Update 2024”*, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform ‘Taxisnet’ (AIDA/ECRE, *“Country Report: Greece. Update 2024”*, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiair beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (AIDA/ECRE, *“Country Report: Greece. Update 2024”*, 18 september 2025, p. 253-257).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en verlengen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals toegang tot gezondheidszorg, huisvesting, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand (RSA/PRO ASYL, *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; RSA/PRO ASYL, *“Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights”*, april 2026; AIDA/ECRE, *“Country Report: Greece. Update 2024”*, 18 september 2025, p. 236-239).

Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land. Wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt in dit verband dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale voorzieningen en de huisvesting.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de voormelde administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij kunnen worden geconfronteerd.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de behandelingsduur van de procedures voor de afgifte of verlenging van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratie-programma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale uitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

6.6. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen*

waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling” (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* automatisch zou worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het geheel van de landeninformatie laat niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat een (terugkerende) statushouder in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien.

In zoverre de door verzoekers bijgebrachte landeninformatie en argumentatie betrekking hebben op personen die in Griekenland om internationale bescherming verzoeken, verschilt dit van hun situatie aangezien zij in Griekenland reeds internationale bescherming verkregen. Zij zijn een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en geen verzoekers om internationale bescherming in dat land.

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in hun verzoekschrift en aanvullende nota's tonen verzoekers dus niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De door verzoekers neergelegde brief van de Griekse ngo's van 19 november 2025 is niet dienstig. De commissaris-generaal heeft zich in de bestreden beslissingen bij de beoordeling van de situatie van verzoekers in Griekenland immers niet gebaseerd op het bekritiseerde CEDOCA-rapport *“Aide aux migrants”* van 25 juli 2025, noch wordt dit door de commissaris-generaal bij aanvullende nota voorgelegd. Nergens wordt aldus verwezen naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. De Raad is verder tot een gedegen analyse van de situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland kunnen komen zonder hiervoor een beroep te doen op het door verzoekers bekritiseerde CEDOCA-rapport.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een grote voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland en dat de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in een aantal gevallen niet aan de orde zal zijn.

Een individuele beoordeling van de concrete, persoonlijke situatie van verzoekers en hun voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekers op basis van hun individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan diens individueel profiel en vermogen om rechten te doen gelden, om stappen te ondernemen en om in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

6.7. Het komt aldus aan verzoekers toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kunnen beroepen en dat zij niet terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen. Er dient verder te worden ingegaan op hun concrete persoonlijke situatie.

Verzoekers betwisten in hun verzoekschrift op algemene wijze de motieven die concreet betrekking hebben op hun persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, hun reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens zijn met de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, brengen zij echter geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van hun beschermingsverzoek.

6.8. Wat hun individuele situatie betreft, maken verzoekers vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikken die hen zou verhinderen om hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun status in Griekenland. Noch uit hun verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud noch uit hun verzoekschrift kan blijken dat verzoekers kampen met medische of psychologische problemen die dermate ernstig zijn dat zij een terugkeer naar Griekenland in de weg zouden staan, of die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben op het vlak van hun zelfredzaamheid en autonomie.

De Raad verwijst naar volgende pertinente motieven in de bestreden beslissingen:

Met betrekking tot verzoeker:

“Uit uw verklaringen en documenten blijken geen bijzondere kwetsbaarheden. U verklaarde dat u paniekaanvallen had en daarvoor drie keer een psycholoog consulteerde kort na aankomst in België – u legde geen attest hiervan neer (NPO man, p. 3). Inmiddels gaat het beter met u, u spreekt van 70 procent verbetering. Voorts gaat u naar een fysiotherapeut voor spierkrampen die u sinds vijf jaar heeft en die erger zijn wanneer u stress heeft, u neemt ook pijnstillers hiervoor (NPO man, p. 3). U legde uw Belgische medische dossier voor, waaruit blijkt dat u nekklachten, lage rugpijn en stress heeft. In augustus 2025 werden u 18 sessies kinesitherapie voorgeschreven. Nergens blijkt dat u een complexe en regelmatige behandeling nodig zou hebben waartoe u geen toegang zou hebben in Griekenland. U bent in Griekenland nooit naar een dokter geweest (NPO man, p. 3). U bent in België aan het werk, wat wijst op een beperkte impact van uw gezondheidsproblemen op uw functioneren en zelfredzaamheid.”

Met betrekking tot verzoekster:

“Uw vrouw verklaarde in het algemeen geen gezondheidsproblemen of mentale problemen te hebben (NPO vrouw, p. 2). Later verklaarde ze dat ze last heeft van urineverlies en stoelgangproblemen en sinds haar laatste bevalling wekelijks naar een fysiotherapeut gaat voor behandeling van de vaginale spieren en heupspieren (NPO vrouw, p. 11-12). De arts gaf haar een voorschrift voor 12 sessies. Eerder kreeg ze ook behandeling voor een probleem aan haar voet, die behandeling heeft ze stopgezet. Uit haar Belgische medische dossier blijkt o.a. dat ze in 2024 een miskraam en een ontsteking aan haar voet gehad heeft, dat ze steunzolen en kinesitherapie kreeg voorgeschreven, dat ze de diagnose van zwangerschapsdiabetes kreeg, dat ze op 27/3/2025 beviel van een zoontje en dat zij en de baby het goed stelden na de bevalling, dat haar glycemiewaarden goed waren na de bevalling en dat ze de insuline volledig mocht stopzetten in april 2025, dat haar postnatale fysiotherapie werd voorgeschreven in september 2025 en dat ze tandzorg kreeg. Voorts blijkt uit dit document dat ze in 2024 naar een psycholoog is geweest en dat ze in september 2025 aangaf dit opnieuw te willen opstarten op een latere datum. Nergens blijkt dat ze een complexe en regelmatige behandeling nodig zou hebben waartoe ze geen toegang zou hebben in Griekenland. Ze heeft in België gewerkt, wat wijst op een beperkte impact van haar gezondheidsproblemen op haar functioneren en zelfredzaamheid.”

Met betrekking tot hun minderjarige zoon A.A.:

“Uw vrouw verklaarde dat A.A. een vertraagde spraakontwikkeling en een zwakke immuniteit heeft (NPO vrouw, p. 12-13). Het spraakprobleem linkt ze aan een incident in het opvangcentrum, waarbij A.A. geduwd werd door een bewaker. De zwakke immuniteit linkt ze aan het opgroeien in een ongezonde omgeving. In het voorgelegde medische dossier van A.A. is sprake van een vertraagde taal- en spraakontwikkeling en stotteren, zonder objectieve bevestiging dat dit gelinkt is aan een gebeurtenis in Griekenland. In juli 2025 werd een logopedisch aanvangsbilan voorgescreven, er zijn echter geen recentere documenten met betrekking tot de behandeling van zijn taal- en spraakprobleem voorgelegd. Verder is in het medisch dossier sprake van een eenmalige opname van korte duur in het ziekenhuis wegens acute gastro-enteritis en lichte gezondheidsproblemen zoals cariës en hoesten. In dit document is niet aangegeven dat A.A. een zwakke immuniteit heeft. Nergens blijkt dat A.A. een complexe en regelmatige behandeling nodig zou hebben waartoe hij geen toegang zou hebben in Griekenland.

Met betrekking tot hun minderjarige dochter R.A.:

“U en uw vrouw maakten geen enkele melding van een kwetsbaarheid in hoofde van R.A.. Uit het medische dossier van R.A. blijken geen ernstige gezondheidsproblemen. Nergens blijkt dat R.A. een complexe en regelmatige behandeling nodig zou hebben waartoe zij geen toegang zou hebben in Griekenland.”

In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden besloten dat verzoekers en hun minderjarige kinderen zich niet beroepen op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen waartoe zij geen toegang zouden hebben in Griekenland. Bijgevolg maken zij niet aannemelijk dat zij, in geval van terugkeer naar Griekenland, zouden worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Verder wordt in de bestreden beslissingen nog terecht op het volgende gewezen:

“De commissaris-generaal duidt dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden door gezinnen met minderjarige kinderen niet voldoende is om te oordelen dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk zou zijn. Er moet worden aangetoond dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, quod non in casu (zie naar analogie arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf). De Griekse wet stelt verder dat er onderwijs wordt voorzien voor minderjarige vluchtelingen ((zie artikel 73, Law 4547/2018, duiding beschikbaar op: <https://www.europeanagency.org/country-information/greece/legislation-and-policy>) en informatie toont aan dat er actief maatregelen worden genomen om toegang tot onderwijs te stimuleren (meer info: <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-education/> en <https://www.unicef.org/greece/en/press-releases/all-children-education-resultsreview>).

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt hebben u en uw vrouw in Griekenland uiterst beperkte stappen gezet om in Griekenland huisvesting buiten het opvangcentrum en onderwijs te vinden, dit ondanks jullie zelfredzaamheid en toegang tot een ondersteunend netwerk van familie en organisaties.”

Verzoekers brengen in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die bovenstaande pertinente motieven in een ander daglicht stellen.

Bij hun tweede aanvullende nota leggen verzoekers een aantal nieuwe medische stukken voor. Uit het geactualiseerd Belgisch medisch dossier van verzoeker blijkt dat hij last heeft van nekpijn, een aantal keer arbeidsongeschikt voor één dag is verklaard en in maart 2026 achttien sessies kinesitherapie voorgescreven kreeg. Uit het geactualiseerd Belgisch medisch dossier van verzoekster blijkt dat zij last heeft gehad van flankpijn en rugpijn en dat een aantal bloedonderzoeken werden gedaan. In het medisch attest van 13 april 2026 wordt enkel gesteld dat verzoekster psychologische begeleiding nodig heeft. In het attest van de logopediepraktijk wordt bevestigd dat de zoon A.A. logopedische begeleiding krijgt in het kader van zijn taal- en spraakachterstand. Nergens uit deze nieuwe medische stukken blijkt dat verzoekers en hun minderjarige kinderen een complexe en regelmatige behandeling nodig hebben waartoe zij geen toegang zouden hebben in Griekenland.

In deze stand van zaken kan niet blijken dat de gezondheidstoestand van verzoekers en hun minderjarige kinderen van die aard is dat deze hen verhindert om zelfstandig te handelen en in hun levensonderhoud te voorzien en/of dat deze de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting, tewerkstelling en onderwijs in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekers en hun minderjarige kinderen worden vastgesteld die het hen dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig hun rechten uit te oefenen zodat er een ernstig risico is dat zij zouden terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met hun grondrechten. Aldus brengen verzoekers wat betreft hun persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hen zou verhinderen hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun beschermingsstatus in Griekenland, of

waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico lopen te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6.9. De Raad herinnert er voorts aan dat de Griekse verblijfsvergunningen (ADET) van verzoekers nog geldig zijn tot 10 augustus 2026 (verzoeker) en tot 17 augustus 2026 (verzoekster). Waar hun Griekse verblijfsvergunningen bijna verlopen, wijst de Raad er op dat de procedure voor een verlenging van de ADET al vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (AIDA-rapport, juni 2024, p. 244; “*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Verzoekers kunnen bijgevolg in tussentijd al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals hun advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen te leveren om de verlenging van hun ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor hen niet mogelijk is en verzoekers tonen niet aan dat zij hun ADET in de toekomst niet zullen kunnen laten verlengen. Bovendien tonen verzoekers niet aan dat zij reeds stappen hebben gezet om de procedure tot verlenging van hun ADET op te starten.

Verder wijst de Raad er nog op dat verzoekers in Griekenland al een asielprocedure hebben doorlopen, een beschermingsstatus hebben verkregen alsook een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een Grieks reisdocument, en dus contact hebben gehad met de Griekse autoriteiten, zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld. In zoverre verzoekers aanvoeren dat zij minstens zes maanden voor het verstrijken van hun ADET eigenlijk de vernieuwing/verlenging ervan zouden moeten vragen, stond het hen vrij om deze stappen reeds te ondernemen. In zoverre zij enige wachttijd zouden moeten overbruggen, blijkt dat verzoekers geen bijzondere kwetsbaarheid hebben. Uit wat hierna wordt besproken, volgt tevens dat verzoekers zelfredzaam zijn en over een netwerk beschikken, waarop zij (tijdelijk) kunnen steunen om bij terugkeer naar Griekenland de eventuele wachtperiode te overbruggen en zich staande te houden.

6.10. Het gegeven dat verzoekers werden geconfronteerd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover zij volledig afhankelijk zouden zijn van overheidssteun, buiten hun wil en persoonlijk keuzes om, zijn terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt te voorzien in hun meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien tonen verzoekers, in het licht van de ervaringen, niet aan dat zij hun rechten ter zake niet zouden kunnen doen gelden, nu immers moet worden vastgesteld dat zij hiertoe eerder zeer beperkte stappen hebben gezet. Verder tonen verzoekers niet op overtuigende wijze aan dat zij, zoals redelijkerwijze van hen kan worden verwacht, alle mogelijke middelen die het recht in Griekenland hen biedt, hebben uitgeput. Het komt evenwel aan de begunstigden van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar zij internationale bescherming hebben verkregen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren.

6.11. Uit de gedragingen van verzoekers blijkt vooreerst dat zij geenszins de intentie hadden om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er hun rechten te doen gelden, dit in tegenstelling tot wat zij in hun verzoekschrift herhaaldelijk trachten voor te houden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat hen in augustus 2023 internationale bescherming werd toegekend en dat zij reeds drie maanden later, op 17 november 2023, Griekenland hebben verlaten. Een korte tijdspanne van drie maanden getuigt niet van een oprechte intentie om zich als statushouders in Griekenland te integreren en er een leven op te bouwen.

Gelet op de uiterst korte periode waarin verzoekers als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland verbleven, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernamen om hun leven aldaar uit te bouwen en er hun rechten te doen gelden.

Bovendien blijkt uit hun gedrag ook niet dat zij doorgedreven pogingen hebben ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoekers duiden er daarentegen op dat zij geenszins van plan waren om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

De Raad wijst erop dat het aan de begunstigden van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te leveren om zich te integreren in de samenleving waar zij internationale bescherming hebben verkregen, door er onder meer werk te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekers worden verwacht dat zij de nodige procedures doorlopen en geduld uitoefenen vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Verzoekers maken niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die zij in Griekenland verbleven na de

toekenning van internationale bescherming, dat zij er niet in de mogelijkheid waren om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen. Het komt hen in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en hun status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantonen, zoals hierna zal blijken.

6.12. Verzoekers verklaren geen AMKA te hebben gehad in Griekenland (AD, NPO CGVS man, p. 6; NPO CGVS vrouw, p. 5). Uit hun verklaringen blijkt dat zij zelf nooit voldoende stappen hebben gezet om een AMKA-nummer te verkrijgen. Zij tonen ook niet aan dat zij bij terugkeer de procedure om hun AMKA-nummer te doen afleveren, niet zouden kunnen voltooien.

Een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, is vereist voor, onder meer, de toegang tot sociale voorzieningen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Waar verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA-nummer te verkrijgen nog dienen te voltooien, wijst de Raad erop dat de beschikbare landeninformatie hierbij geen bijzondere problemen aanwijst.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders daartoe hun wettelijk verblijf in Griekenland moeten aantonen. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument voor statushouders alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) van de AMKA-verordening uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23; nota CGVS over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026 en de vertaling van de AMKA-verordening). Om een AMKA-nummer te verkrijgen, dient dus enkel een geldige ADET te worden voorgelegd. Zoals eerder vermeld, wisten verzoekers een ADET te verkrijgen. Verzoekers tonen niet aan dat zij bij terugkeer niet de nodige stappen zouden kunnen ondernemen om een AMKA-nummer aan te vragen en te doen afleveren.

Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders daartoe hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daarvoor moeten worden voorgelegd. Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie, ... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum.

Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (een *“employment hiring certificate from an employer”* in de Engelse vertaling van de reeds geciteerde AMKA-verordening; in het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van september 2024 worden ook de termen *“intentieverklaring van een werkgever”* en *“werkgeversverklaring”* gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie. (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22 alsook de referentie via consulteerbare weblink naar Refugee.info Greece, *“Health insurance”* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar verzoekers zelf verwijzen in hun aanvullende nota's; CGVS-nota over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026 en de vertaling van de AMKA-verordening).

In zoverre deze AMKA nog zou moeten worden geactiveerd door middel van een bewijs van daadwerkelijk verblijf (adres) alsook een bewijs van werk of studie, maken verzoekers met een algemeen betoog en een verwijzing naar algemene landeninformatie niet *in concreto* aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Griekenland in hun individuele omstandigheden geen werk zullen kunnen vinden, niet aan een adres of huisvesting zullen kunnen geraken en zij de vereiste documenten niet zullen kunnen voorleggen voor het activeren van hun AMKA. Verzoekers blijven in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken dat het voor hen onmogelijk is om dergelijk bewijs van adres en werk/studie te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoekers toekomt om de nodige stappen te ondernemen om hun rechten in Griekenland te doen gelden.

De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoekers geen bijzondere kwetsbaarheid hebben die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van hun zelfredzaamheid en autonomie en die het hen dermate moeilijk maakt om zich staande te houden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat verzoekers actueel gedeeltelijk of geheel arbeidsongeschikt zijn, noch ligt een invaliditeitsattest voor. Verzoekers tonen bijgevolg niet concreet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland er niet in zouden slagen om hun AMKA te activeren.

In de mate dat verzoekers aanklagen dat zij de Griekse taal onvoldoende machtig zijn, bemerkt de Raad dat dit op zich geen belemmering vormt om procedures te doorlopen. Van verzoekers die in Griekenland internationale bescherming hebben verkregen, mag worden verwacht dat zij, indien nodig, hulp inschakelen om administratieve stappen te begrijpen en correct te doorlopen. Verzoekers kunnen daarbij gebruik maken van een vertaalapp of een tolk. Deze vormen van ondersteuning zijn vlot toegankelijk en bieden voldoende hulp om de nodige procedures te volgen, zelfs als die niet in hun eigen taal beschikbaar zijn. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de te volgen procedures een onoverkomelijk of aanzienlijk moeilijk obstakel vormen.

6.13. Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, volgt uit artikel 33, lid 2 onder c), punt ix) in samenhang met artikel 33, lid 3, van de wet 4368/2016 dat statushouders met een AMKA-nummer gratis toegang hebben tot primaire, secundaire en tertiaire gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Zoals de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota ook stelt: *“Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigten van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigten dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren.”*

Zoals hierboven vastgesteld, tonen verzoekers niet concreet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland er niet in zouden slagen om hun AMKA te activeren.

Dit betekent echter niet dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA geheel verstoken zal zijn van (gratis) toegang tot gezondheidszorg. Het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier bevestigt dat verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van de afgifte en de activering van hun AMKA, niet geheel verstoken zullen zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat zij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaan. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: personen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra. Ngo's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar asielzoekers en statushouders, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken.

Bovenstaande wordt nogmaals bevestigd in de aanvullende nota van de commissaris-generaal.

In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden het volgende vastgesteld:

“Medische zorg: Nergens blijkt dat u in Griekenland geen toegang had tot medische zorg. U bent er nooit naar een dokter geweest (NPO man, p. 3).

Uw vrouw verklaarde dat de medische zorg tijdens haar zwangerschappen in Griekenland onvoldoende was (NPO vrouw, p. 3, 12). Deze zwangerschappen dateren echter van voor de toekenning van internationale bescherming. Er moet worden opgemerkt dat deze situaties zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van jullie situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Bovendien merkt het CGVS op dat jullie baby door een gynaecoloog ter wereld werd gebracht, dat uw vrouw wel degelijk voorschriften kreeg van een gynaecoloog in het ziekenhuis tijdens haar zwangerschappen en dat ze niet moest betalen voor de supplementen, foliumzuur uitgezonderd. Uw vrouw legde geen stukken neer waaruit blijkt dat zij gebrekkige medische zorg kreeg tijdens haar zwangerschappen. Voorts blijkt dat uw vrouw in Griekenland toegang had tot telefonische consultaties met een therapeut van Artsen zonder Grenzen voor mentale gezondheidszorg (NPO vrouw, p. 15).

Uw vrouw verklaarde dat de medische zorg voor jullie kinderen in Griekenland onvoldoende was (NPO vrouw, p. 13). Zo zou(den) jullie kind(eren) een vervallen vaccin gekregen hebben. U legde een kopie van een vaccinatiedocument voor waarop een vaccinatie op 10/5/2023 met een vaccin houdbaar tot 04/2023 vermeld staat. Er staat geen naam op dit document vermeld, waardoor niet aangetoond is dat dit jullie kind betreft. Bovendien betreft dit de periode voor jullie internationale bescherming werd verleend, waardoor deze situatie niet zonder meer representatief is voor de kwalificatie en beoordeling van jullie situatie als begunstigde van internationale bescherming, en is het gebruik van een vaccin dat 10 dagen over tijd is

sowieso onvoldoende zwaarwichtig. Voorts had jullie dochter R.A. een tandarts nodig had. Jullie hebben R.A. echter niet naar de tandarts gebracht (NPO vrouw, p. 14). Dat jullie de kost niet konden betalen verklaart dit niet afdoende, uit bovenstaande informatie blijkt immers dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat men naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat. Voorts zou jullie zoon A.A. onvoldoende medische zorg gekregen hebben toen hij ziek was, maar blijkt uit de verklaringen van uw vrouw dat de dokter in het ziekenhuis hem wel gezien heeft en gezegd heeft hem paracetamol te geven. Jullie toonden op geen enkele objectieve wijze aan dat jullie kinderen als begunstigden van internationale bescherming geen of gebrekkige toegang hadden tot medische zorg.”

De commissaris-generaal besluit op goede gronden dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij bij terugkeer naar Griekenland geen medische behandeling zouden verkrijgen. Verzoekers brengen in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die bovenstaande pertinente motieven in een ander daglicht stellen. Ze brengen evenmin elementen aan waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse omtrent de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland is gebaseerd, niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stellen. Zij tonen middels hun algemeen betoog in het verzoekschrift en aanvullende nota's niet aan dat er geen medische zorgen in Griekenland voor hen voorhanden zou zijn.

Verzoekers tonen bijgevolg niet aan dat, in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate dat zij en hun minderjarige kinderen nood zouden hebben aan medische en/of psychologische hulp, zij hiervan verstoken zullen blijven en zij zouden worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of met artikel 4 van het Handvest wegens moeilijkheden om toegang te krijgen tot gezondheidszorg.

6.14. Waar verzoekers in hun aanvullende nota's wijzen op het “*circulaire probleem*” dat door RSA wordt gesteld inzake de voorwaarde van een actieve AMKA om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt, wijst de Raad op wat volgt.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang tot werk voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.

Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig zou zijn om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (“*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34). In de relevante passages worden evenwel geen bronnen genoemd die deze circulaire logica bevestigen.

Geen enkele andere beschikbare bron bevestigt dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hiervan geen melding gemaakt (“*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262). Het verslag “*Feitenonderzoek*” stelt dan weer dat statushouders in de praktijk, naast een ADET, in het bezit dienen te zijn van een AMKA-nummer voor de afdracht van sociale lasten en een AFM om legaal arbeid in loondienst te verrichten (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38).

In zijn antwoord per e-mail van 22 december 2025 op een vraag tot verduidelijking vanwege de commissaris-generaal, stelt het hoofd van de Griekse asieladministratie, de heer M.K., dat statushouders met een geldige ADET het recht hebben om te werken onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen, mits zij in het bezit zijn van een AMKA-nummer. Volgens hem vereist de betrokken wetgeving niet dat de AMKA geactiveerd moet zijn, aangezien dat niet mogelijk zou zijn voor personen die voor het eerst werken (AMKA-nota van 16 januari 2026). Statushouders kunnen dus een arbeidscontract tekenen alsook het arbeidscontract uploaden in ERGANI zonder dat een activering van de AMKA is vereist. Daarnaast is voor een eerste tewerkstelling een registratie bij een zogenaamde e-EFKA vereist (AMKA-nota van 16 januari 2026). Waar verzoekers verwijzen naar een brief van de Europese Commissie van 4 december 2023 en de daarin opgesomde obstakels en problemen met betrekking tot de toegang tot e-EFKA's, is er geen enkele indicatie dat de door verzoekers aangehaalde problemen met de e-EFKA's anno 2026 nog actueel zouden zijn.

Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen, kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

Waar verzoekers kritiek uiten op het antwoord van mevrouw M. van 27 oktober 2025 zoals weergegeven in de AMKA-nota van 16 januari 2025 bij de aanvullende nota van de commissaris-generaal, gaan zij eraan voorbij dat dit antwoord enkel in de nota werd opgenomen om de achtergrond te schetsen van de nieuwe informatie die werd verkregen van de Griekse autoriteiten op 22 december 2025. Immers, omdat het antwoord van mevrouw M. niet overeen leek te komen met de inhoud van de ministeriële verordening van 23 december 2023 (hierna: de AMKA-verordening), werd verdere verduidelijking gevraagd aan de *Reception and Identification Service* van de Griekse asieldienst op 31 oktober 2025. Wegens het uitblijven van een antwoord, nam de commissaris-generaal vervolgens op 19 december 2025 via e-mail contact op met de *Governor of Asylum Service* (het hoofd van de Griekse asieladministratie), de heer M.K., die op 22 december 2025 via e-mail zijn antwoorden overmaakte. Hij zet uiteen dat statushouders met een geldige ADET het recht hebben om te werken onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen, mits zij in het bezit zijn van een AMKA-nummer. Volgens hem vereist de betrokken wetgeving niet dat de AMKA geactiveerd moet zijn, aangezien dat niet mogelijk zou zijn voor personen die voor het eerst werken. Uit de CGVS-nota van 16 januari 2025 blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal zich enkel baseert op de meest recente toelichting door de heer M.K. en de vertalingen van de relevante Griekse wetgeving, om te besluiten dat een “actieve AMKA geenszins een voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een geldige ADET en een AMKA nummer volstaan.”

Met betrekking tot verzoekers kritiek in hun aanvullende nota's in verband met de AMA (*National Insurance Number*), namelijk dat de registratie bij een zogenaamde e-EFKA nodig is om een AMA te verkrijgen, wordt nog opgemerkt wat volgt.

Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt dit nummer na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 12, 38; Refugee.Info vermeldt dezelfde vereiste documenten: zie Refugee.info Greece, “*Health insurance*” beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar verzoekers zelf verwijzen in hun aanvullende nota's). Beide bronnen verwijzen naar een AMKA en niet naar een actieve AMKA als één van de voor te leggen documenten voor het verkrijgen van een AMA. Verzoekers tonen niet *in concreto* aan dat zij in hun individuele omstandigheden niet in staat zouden zijn om als statushouder met een geldige ADET en Grieks reisdocument, de overige vereiste documenten voor de aanvraag van een AMA te verkrijgen. Verder dient te worden benadrukt dat uit de beschikbare landeninformatie ook blijkt dat een AMA enkel vereist is bij een eerste tewerkstelling en dat de AMKA na registratie van het eigenlijke arbeidscontract geactiveerd wordt. Eens een AMA-nummer is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontract en worden geüpload in ERGANI om de AMKA te activeren. Uit niets blijkt dat voor de AMA zelf een actieve AMKA nodig is. De activering van de AMKA is een gevolg van de correcte en volledige aangifte van de tewerkstelling, en niet een voorafgaande voorwaarde voor het verkrijgen van een AMA-nummer of voor de aanwerving zelf. Nergens uit deze recente bronnen kan worden afgeleid dat thans een actieve AMKA vereist zou zijn voor het verkrijgen van een AMA, noch wordt melding gemaakt van specifieke problemen van toegang tot EFKA voor statushouders.

Waar in de brief van RSA van 16 januari 2026 aan Meester Lahaye, die verzoekers bij hun eerste aanvullende nota voegen, wordt gesteld dat een actieve AMKA nodig is voor het verkrijgen van een AMA, blijkt deze stelling te berusten op verouderde informatie. Immers baseert RSA zich op een schrijven van de Europese Commissie van 4 december 2023, dat echter dateert van vóór de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 met inwerkingtreding sinds 1 april 2024. Onder het toen geldende regelgevend kader was tewerkstelling evenwel niet vereist om een AMKA te activeren, wat thans wel het geval is. Dit was een periode waarin tewerkstelling nog geen voorwaarde was voor de activering van de AMKA. Pas sinds de inwerkingtreding van deze nieuwe wetgeving wordt de AMKA gedeactiveerd afgegeven (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 21). De door verzoekers gevolgde redenering mist bijgevolg actuele feitelijke en juridische grondslag. Er wordt herhaald dat in de recente bronnen geen melding wordt gemaakt van dergelijke problemen en vastgesteld dat verzoekers geen informatie bijbrengen waaruit kan blijken dat deze problemen in 2026 nog actueel zouden zijn.

Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken nogmaals worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

6.15. De Raad stipt verder aan dat het niet onredelijk is om van verzoekers, die in Griekenland werden erkend als vluchteling, te verwachten dat zij inspanningen leveren om hun levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoekers, die na de toekenning van hun internationale beschermingsstatus slechts drie maanden in Griekenland zijn gebleven, blijkt niet dat zij doorgedreven pogingen hebben ondernomen om werk en onderdak te zoeken en om de taal te leren. Hieruit kan worden geconcludeerd dat zij nooit de oprechte intentie hadden om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er hun rechten te doen gelden.

Er wordt in dit verband nog op gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigten van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigten zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoekers, die internationale bescherming hebben verkregen, om in Griekenland de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer zij daaromtrent conclusies trekken.

Het komt hen in dit verband toe om de middelen die het recht en hun status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken. Verzoekers tonen niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Zij laten ook na om concreet aan te tonen dat zij veelvuldige en ernstige pogingen zouden hebben ondernomen om zich te informeren en contact op te nemen met organisaties die hen zouden kunnen helpen bij het uitoefenen van de rechten en voordelen die aan hun internationale beschermingsstatus verbonden zijn.

De commissaris-generaal stelt op pertinente wijze het volgende vast:

“Huisvesting: Bij terugkeer naar Griekenland vrezen u en uw vrouw dakloos te zijn. U en uw gezin zijn echter nooit dakloos geweest in Griekenland en verbleven gedurende de volledige duur van jullie verblijf in Griekenland in opvangcentra, dit tot vier maanden na jullie erkenning als vluchteling (NPO man, p. 8-9, 13). Jullie hadden zelfs de mogelijkheid om tot eind december 2023 in het opvangcentrum te verblijven, maar jullie verlieten reeds in november 2023 Griekenland (NPO vrouw, p. 8). Jullie pogingen om een woonst te vinden waren beperkt tot het navragen bij mensen in het opvangcentrum en mensen die reeds eerder documenten hadden gekregen. Jullie deden voorts navraag bij het HELIOS-programma, maar dit was vóór jullie een beschermingsstatus bekwamen en jullie legden er valse verklaringen af, jullie zeiden met name dat jullie reeds een verblijfsvergunning hadden (NPO man, p. 8, NPO vrouw, p. 8). Men zou u gezegd hebben dat het HELIOS-programma stopgezet was. Uit onderstaande informatie blijkt echter dat het HELIOS+-programma momenteel actief is. Nergens uit uw verklaringen en documenten blijkt dat jullie na het bekomen van de vluchtelingenstatus pogingen deden om zich mét jullie verblijfsdocumenten aan te melden bij HELIOS of HELIOS+ of andere pogingen deden om ondersteuning te krijgen op het vlak van huisvesting, u zei slechts dat u toen de hoop had verloren en vertrok (NPO man, p. 8). Uw vrouw gaf aan dat de leefomstandigheden in het opvangcentrum slecht waren, zo waren er bedwantsen en kakkerlakken, waardoor jullie kinderen veel insectenbeten hadden (NPO vrouw, p. 13-14). Jullie leggen videobeelden voor van jullie kinderen met insectenbeten. Het CGVS merkt op dat insectenbeten er geenszins op wijzen dat jullie grondrechten als begunstigten van internationale bescherming niet geëerbiedigd werden. Bovendien zijn jullie niet naar een dokter geweest toen jullie kinderen veel gebeten waren (NPO vrouw, p. 13). Dat uw vrouw niet wist waar het ziekenhuis was omdat jullie pas aangekomen waren in Thiva vergoelijkt dit niet; er kan verwacht worden dat jullie stappen zetten als jullie kinderen daadwerkelijk nood hadden aan medische zorg. Tewerkstelling: U heeft in Thiva in Griekenland gewerkt in de landbouwsector en verdiende 20 tot 30 euro, waarvan u 5 euro commissie moest afstaan (NPO man, p. 7-8). U deed deze job omdat er veel boerderijen zijn in die regio. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u elders een (andere) job heeft proberen vinden. U heeft geen beroep gedaan op de Griekse arbeidsbemiddelingsdienst DYPa om een andere job te vinden. Onderwijs: U verklaarde dat u geen Grieks leerde omdat er geen scholen waren, dit is echter een blote bewering die u niet staft (NPO man, p. 10). Uw vrouw leerde evenmin Grieks, zij zei dat het HELIOS-programma jullie zou helpen hierbij, maar dat jullie zich niet konden inschrijven (NPO vrouw, p. 11). Uit bovenvermelde verklaringen van uw vrouw blijkt echter dat jullie zich op valse gronden aanmeldden bij HELIOS, waardoor het niet verwonderlijk is dat jullie geen ondersteuning kregen. U verklaarde dat u uw kinderen in België onderwijs kan bieden, maar nergens blijkt dat uw kinderen geen toegang zouden hebben tot onderwijs in Griekenland. U legde een schermafbeelding van een gesprek met een tolk neer met de vraag naar de inschrijfpprocedure bij een crèche, maar noch uit de documenten, noch uit de verklaringen van u en uw vrouw blijkt dat jullie pogingen ondernamen om jullie kind(eren) te registreren bij een crèche.”

In het verzoekschrift herhalen verzoekers hun verklaringen omtrent de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland qua huisvesting, tewerkstelling en onderwijs, maar tonen hiermee niet aan dat zij hun rechten verbonden aan hun status in Griekenland voldoende hebben benut, laat staan uitgeput. Door louter hun verklaringen te herhalen en de terechte gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal te bekritisieren,

brengen zij geen dienstige argumenten aan die de beoordeling aan het wankelen brengt of hier een nieuw licht op werpt. Ook door te volharden dat de situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming wel degelijk een situatie uitmaakt van verregaande materiële deprivatie, zijn zij hoegenaamd niet in staat de specifieke en concrete motieven in de bestreden beslissingen met betrekking tot hun persoonlijke verklaringen te weerleggen. Aangezien uit hun verklaringen en gedrag een onvoldoende oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoekers onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of onderwijs in Griekenland en slagen zij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat hun rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

6.16. In dit verband dient er nog op te worden gewezen dat verzoekers, die geen bijzondere kwetsbaarheid vertonen, voldoende zelfredzaam blijken en beschikken over een netwerk en middelen.

De commissaris-generaal duidt in dit verband terdege aan:

“Netwerk en zelfredzaamheid: Jullie gezin slaagde erin om gedurende twee jaar een financiële steun van 150 euro per maand te bekomen (NPO man, p. 10). Jullie kregen voorts materiële steun onder de vorm van luiers, kinderkledij, babyvoeding en supplementen (NPO man, p. 10). Jullie hadden toegang tot een vereniging van vrijwillige tolken die hulp bood, zoals ook blijkt uit de voorgelegde schermopnames van gesprekken (NPO man, p. 10). Uw broer heeft jullie geld voor de vlieg- en treintickets van Griekenland naar België geleend en een kamer voor jullie gehuurd toen jullie in Oostenrijk overnachtten (NPO man, p. 7 en NPO vrouw, p. 9). U spreekt een beetje Engels, heeft werkervaring als chauffeur in Gaza, in de landbouwsector in Turkije en Griekenland en u werkt momenteel als schoonmaker in België, een job die u vond door zelf te solliciteren (NPO man, p. 5, 10, NPO vrouw, p. 4, 10). Uw vrouw spreekt Engels, heeft een bachelorsdiploma in medische analyse en heeft zeven jaar werkervaring in die sector (NPO vrouw, p. 5, 11). Zij heeft voorts in België bij schoonmaak- en verpakkingsbedrijven gewerkt (NPO vrouw, p. 5). Niets wijst erop dat jullie niet in staat zouden zijn een leven uit te bouwen in Griekenland.”

Door in het verzoekschrift louter te verwijzen naar eerder afgelegde verklaringen en de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal tegen te spreken, brengen zij geen concrete elementen bij die bovenstaande pertinente motieven weerleggen of ontkrachten. Waar verzoekers betogen dat statushouders die Griekenland hebben verlaten, het netwerk dat zij aldaar uitbouwden zijn verloren door het tijdsverloop van het verblijf in het buitenland, betreft dit niet meer dan een blote en algemene bewering. Verzoekers tonen niet *in concreto* aan dat zij geen beroep meer zouden kunnen doen op het netwerk en de ondersteuning die zij in Griekenland hadden.

Alles in acht genomen, stelt de Raad vast dat verzoekers voldoende zelfredzaam worden geacht om het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee zij als terugkerende statushouders in Griekenland zouden kunnen worden geconfronteerd.

6.17. In de mate dat verzoekers de lange duur van de procedure aanklagen en stellen dat zij thans geen toegang meer zullen krijgen tot het Helios+-hulpprogramma, kunnen zij allerminst ernstig worden genomen. Zij gaan immers volledig voorbij aan het feit dat het hun eigen beslissing was om Griekenland te verlaten drie maanden nadat zij daar internationale bescherming hadden verkregen. Zij erkennen zelf dat er gedurende één tot twee jaar na de toekenning van internationale bescherming ondersteuning beschikbaar was vanwege de Griekse instanties via het oude en nieuwe Helios-programma, maar zij hebben ervoor gekozen geen gebruik te maken van deze hulp en Griekenland vroegtijdig te verlaten. Deze keuze getuigt van een gebrek aan inspanning om hun leven in Griekenland op te bouwen en ondermijnt hun huidig betoog dat zij bij terugkeer onvoldoende ondersteuning zouden krijgen. Uit hun verklaringen blijkt een gebrek aan inspanning om hun leven in Griekenland op te bouwen (zie *supra*). Het is niet ernstig om de verantwoordelijkheid hiervoor af te schuiven op de commissaris-generaal, terwijl verzoekers zelf hebben verzaakt aan de rechten en voorzieningen die hen in Griekenland ter beschikking stonden. Verzoekers tonen verder geenszins aan dat zij zich bij terugkeer naar Griekenland niet zouden kunnen beroepen op andere vormen van ondersteuning door de Griekse overheden of hulp van organisaties. Bovendien beschikken verzoekers, zoals reeds gesteld, over de nodige zelfredzaamheid om in hun levensonderhoud te voorzien bij terugkeer naar Griekenland alsook over een netwerk dat hen hierin, al dan niet tijdelijk, kan ondersteunen.

6.18. Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien. De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door:

- een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkt zijn dan

deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;

- het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;

- de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of

- het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden van internationale bescherming [HvJ, arrest *Ibrahim e.a.*, pt. 91-94 en arrest *Jawo*, pt. 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoekers bij terugkeer naar die lidstaat zullen worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland dient betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogeschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming genieten binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat verzoekers internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland dat als EU-lidstaat is gebonden aan het EU-*acquis* dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun beschermingsstatus en waarvan verzoekers gebruik kunnen maken. Zoals reeds vastgesteld, tonen verzoekers niet aan dat zij ernstige pogingen ondernomen hebben om hun rechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

6.19. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, worden geconfronteerd met discriminatie, racisme, xenofobie of criminaliteit maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekers niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollages in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme, xenofobie of criminaliteit. Het vermoeden dat hun grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits verzoekers uiteraard de nodige stappen zetten, *quod non in casu*.

De commissaris-generaal stelt op pertinente wijze het volgende vast:

“Onveiligheid: U verklaarde dat u in uw hand gestoken werd door een Afghaan in het opvangcentrum in 2019 en dat de politie huiszoekingen deed in het opvangcentrum, waarbij u in 2019 één keer geslagen werd (NPO man, p. 11-12). Beiden incidenten gebeurden voor u internationale bescherming werd verleend. Er moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. U heeft geen andere problemen gehad met de politie (NPO man, p. 12). Ook uw vrouw heeft geen problemen gehad met de Griekse autoriteiten (NPO vrouw, p. 14).

Uw vrouw verklaarde dat jullie zoontje A.A. in het opvangcentrum geduwd werd door een bewaker, waarna hij stopte met praten en een tijdlang niet meer naar buiten durfde gaan (NPO vrouw, p. 13-14).

U maakte geen melding van dit incident, wat de geloofwaardigheid, minstens de ernst ervan, relativeert. Uw vrouw verklaarde dat u het incident bij het kampbestuur gemeld heeft en dat dit niets opleverde. Jullie meldden het incident echter niet aan de politie. Als de autoriteiten niet op de hoogte zijn van strafbare feiten,

kunnen zij uiteraard geen onderzoek instellen en geen maatregelen nemen. In dit verband hebben jullie dus niet aangetoond dat jullie met onverschilligheid van de Griekse autoriteiten zijn geconfronteerd.

Racisme: U verklaarde dat Griekse burgers een racistische houding hadden. Zo had u het gevoel dat ze u niet wilden helpen als u een winkel binnenging of dat ze een excuus zochten om u eruit te gooien (NPO man, p. 12). Uw vrouw maakte melding van een incident waarbij een andere vrouw haar uit de lift duwde, ze heeft verder enkel wat verbale woordenwisselingen gehad met Griekse burgers (NPO vrouw, p. 14-15). Hoewel dergelijk gedrag uiteraard niet goedgekeurd kan worden, kunnen deze situaties niet worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u en uw echtgenote naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebben ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.”

6.20. In de mate verzoekers aanvoeren dat zij geen bescherming tegen refoulement genieten in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoekers actueel niet langer internationale bescherming zouden genieten in Griekenland. Op geen enkele wijze tonen zij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijping van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin tonen zij *in concreto* aan dat er in hun geval een reëel risico op refoulement bestaat.

6.21. Waar verzoekers doorheen hun verzoekschrift en aanvullende nota's verwijzen naar rechtspraak, dient erop gewezen te worden dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De door verzoekers geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen precedentswaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals *in casu* geschiedt.

6.22. Voorts voeren verzoekers geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de overige door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, wegens gebrek aan dienstig verweer, onverminderd overeind.

6.23. Waar verzoekers benadrukken dat zij een minderjarige zoon hebben met de Belgische nationaliteit die in Griekenland niet over dezelfde rechten beschikt als zijn ouders, bemerkt de Raad evenwel dat de bestreden beslissingen enkel betrekking hebben op verzoekers en hun twee andere minderjarige kinderen (A.A. en R.A.) die samen met hun ouders in Griekenland erkend werden als vluchteling, en niet op hun jongste zoon M.A. die in België geboren werd en de Belgische nationaliteit bezit. Verder benadrukt de Raad dat het doel van onderhavige procedure niet is het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen, doch wel om na te gaan of er elementen zijn waaruit blijkt dat verzoekers (en hun kinderen A.A. en R.A.) zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland, wat *in casu* niet het geval is. Indien verzoekers een toelating tot verblijf wensen te bekomen op basis van hun hoedanigheid van familielid van een Belg, dienen zij hiertoe de geëigende procedure, voorzien bij artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, te volgen.

6.24. Verzoekers maken, gelet op de gedane vaststellingen, niet *in concreto* aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd waren om in Griekenland in hun elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij bij terugkeer naar Griekenland zouden worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Verzoekers maken zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Griekenland, wegens de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten en buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Evenmin maken zij aannemelijk dat er *in casu* sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek henzelf of hun minderjarige kinderen betreffen en die ertoe kunnen leiden dat zij bij terugzending naar de lidstaat die hen reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens een bijzondere kwetsbaarheid worden blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest. In tegenstelling tot wat verzoekers menen, worden er geen voldoende concrete, individuele elementen voorgelegd die van aard zijn om het vermoeden te weerleggen dat zij zich kunnen beroepen op hun beschermingsstatus in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat zij niet terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoekers geen elementen hebben aangebracht waaruit blijkt dat van hen niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat zij zich beroepen op de beschermingsstatus die hen in Griekenland reeds werd toegekend en de rechten die daaruit voortvloeien. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op hun specifieke omstandigheden verhinderen. Hun beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

6.25. Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt evenmin aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregelen inhouden.

6.26. Aangezien verzoekers internationale bescherming genieten in Griekenland, bestaat er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In die omstandigheden blijkt niet dat verzoekers zich nog dienstig kunnen beroepen op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Nu aan verzoekers reeds internationale bescherming werd verleend in Griekenland en deze bescherming als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te onderzoeken of verzoekers nood hebben aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoekers in hun land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico lopen op ernstige schade, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de hen in Griekenland verleende bescherming effectief is, wordt weerlegd. Verzoekers zijn hierin niet geslaagd.

6.27. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

6.28. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in hun specifieke situatie niet van toepassing is en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

6.29. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

6.30. Waar verzoekers in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, blijkt uit wat voorafgaat dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven die door de Raad niet kan worden hersteld. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, evenmin tot een vernietiging van de bestreden beslissingen leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X/ XI en RvV X/ XI worden gevoegd.

Artikel 2

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

D. D'HONDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. D'HONDT

V. HOEFNAGELS